

Múlt és jelen az Anna-bálon

A budapesti Tóth Kinga Zoét választották a 193. Anna-bál szépe. Az első udvarhölgy a 19 éves Kanizsai Magdolna, a második udvarhölgy pedig a 19 éves Kovácsics Virág lett.

A bál szépe Viktória-mintás herendi vázát, udvarhölgyei Rothschild- és Apponyi-mintást kaptak ajándékba. Mintegy 600 vendég volt a bálon, 300 szívet osztottak szét a hölgyek között.

– Nem tudom, pontosan mivel jár ez a cím, az biztos, hogy a korábbiaknál többet leszek Balatonfüreden. Régebben modellkedtem, így örömmel veszek részt majd különböző eseményeken, ha ezt kéri tőlem. Reklám és marketing szakon diplomáztam, de még nyitott vagyok sok mindenre – mondta a sajtónak a bál szépe, a Békés megyei Mezőkovácsházáról származó, hat éve Budapesten élő, 26 éves *Tóth Kinga Zoé*.

– Pár éve még otthon néztem a tévében a báli közvetítéseket, most pedig itt vagyok, boldogan. Jövőre érettségizem, de évek óta versenyszerűen röplabdázom Kecskemét NB II-es csapatában, amíg lehet, folytatni szeretném a sportot – válaszolta kérdésünkre az első udvarhölgynek választott, Kecskemétről érkező *Kanizsai Magdolna*.

A második udvarhölgynek választott, 19 éves veszprémi *Kovácsics Virág* idén végzett a veszprémi Vetési Albert Gimnázium spanyol tagozatán, a továbbiakban jogot szeretne tanulni.

Az Anna-bálon a résztvevők közül hagyományosan a közönség szavazza meg a

Az Anna-bál győztese, Tóth Kinga Zoé az aranyalmával és a herendi vázával

legszebb tizenöt lányt – idén holtverseny miatt tizenhatot –, akik közül végül a zsűri választotta ki a bál szépét és két udvarhölgyét.

A hölgyek nyakába a Vaszary Villa kertjében akasztották fel a Sisit idéző ibolyalila színű porcelánzárvéket. A palotást ezúttal is a Magyar Állami Operaház balettművészei táncolták, kísért a Mendelssohn Kamarazenekar. A hagyományos megnyitó után életre kelt a Blaha utca is, ahol

könnyed bált tartottak, amíg az idő engedte.

Ünnepi köszöntőjében a bál fővédnöke, *Palkovics László* innovációs és technológiai miniszter hangsúlyozta: az Anna-bál Európában egyedülálló hagyomány, az 1825-ben megrendezett első bálkor senki nem gondolta, hogy ilyen fontos esemény letéteményese – mondta a miniszter.

Fercsák Róbert – Balatonfüred kulturális partnerének, a bál díszvendégének –, Baja

polgármestere is köszöntötte a bálzókat, mint mondta: az Anna-bálon a múlt és a jelen egybeolvad.

Bóka István, Balatonfüred polgármestere hangsúlyozta: az ifjú Anna Krisztina itt ismerkedett meg későbbi férjével, Kiss Ernő huszárcapitánnyal, őrizzük az emlékeket, kettejük szerelmét. A bál erről szól, na meg az elsőbálzókról – fogalmazott a polgármester. A Kiss Ernő-díjat idén *Valkér Viktor* üzletember, in-

gatlanberuházó és nemzetközi híru klasszikusautó-gyűjtő vehette át. A szenvedélyes oldtimerautó-gyűjtő és -restaurátor, aki mellel *Zoób Kati* férje, öt éve szervezte meg az első Concours d'Elegance autós ünnepet Balatonfüreden, amely mára a város egyik legnépszerűbb programja, és nemzetközi ismertsége is jelentős.

A bálaban több ismert vendéget is lehetett látni, itt volt *Esztergályos Cecília*, *Olasz Anna*, *Zoób Kati*, *Freund Tamás* és *Melocco Miklós*.

A 70 ezer forintos jegyek, illetve az egyre népszerűbb sétálójegyek már hónapokkal ezelőtt elkeltek. Mintegy nyolcvan, zömében nyolcfős asztal várta a bálzókat, az arkádok alatt is volt teríték, a vendégek elé 3500 darabos, Apponyi-motívumokkal díszített szerviz került.

Idén is a báli közönség szavazta meg a 16 legszebb lányt, akik közül a *Horgas Eszter* fuvolaművész, *Kocsis Korinna*, korábbi Anna-bál szépe, *V. Kulcsár Ildikó* újságíró és *Schiffer Miklós* divatszakkértő alkotta zsűri választotta ki a bál szépét és udvarhölgyeit.

Folytatva a hagyományt, vasárnap délelőtt 10.30-kor a bál szépe és udvarhölgyei voltak láthatók a Kisfaludy Színpadon, majd a Mezőhegyesi Állami Ménes, az Állami Ménesgazdaság Szilvásvárad, a Bábolna Nemzeti Ménesbirtok ötös fogatai és a Nemzeti Lovas Díszegység lovasai kíséretében sétakocsikáltak a városban, este pedig a Gyógy téren operafilm-vetítéssel ért véget az idei Anna-fesztivál.

Martinovics Tibor

TARTALOM

Teljes élet drog nélkül

Nem az a kérdés, hogy miért van drog, hiszen mindig is volt – mondja Fülöp Tamás.

5. oldal

A tó szelíd szépsége

Az a kor, amelyet Zombory-Moldován Béla végigélt, minden volt, csak csendes és szép nem.

6. oldal

Tradíciók és kötődések

Pataki András, Szegedi Kortárs Balett igazgatója a balatoni létről, gyökerekről és emlékekről.

7. oldal

Strandértékelés Kék Hullámmal

A Balatoni Szövetség idei Kék Hullám Zászló strandminősítésére 34 strand nevezett. A helyszínbejárásokra június 18–21-én került sor.

A Balatoni Szövetség képviselőin kívül a Nők a Balatonért Egyesület, a Balatoni Turizmus Szövetség, a Balatoni Kör és a Somogy Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztályának munkatársai helyszíneltek a strandokon.

A minősítés során a bizottság vizsgálta a parkolási viszonyokat, a vizesblokkok állapotát, tisztaságát, a strand akadálymentesítésének szintjét, a környezet állapotát, a játszótérek minőségét. Figyelembe vették a sportolási lehetőségeket, de a gyerekbárát szempontokra is odafigyeltek.

2018-ban újra meghirdették a Balaton Legzöldebb Strandja különdíjat. Idén is egytől öt csillagig kaptak értékelést a nevezett strandok, ezzel is jelezve a fürdőhely színvonalát.

A rendezvény fővédnöke *Fenyvesi Zoltán* országgyűlési képviselő volt. A fővédnöki különdíjat a gyenesdiási Diási Játék strand kapta. A Balaton Legzöldebb Strandja különdíjat a Községi strand kapta Balatonyörökön. A Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének különdíját a balatonudvari Fövenyesi strand érdemelte ki. A Somogy Megyei Önkormányzat Közgyűlésének különdíját a zamárdi Nagy strand kapta. Zala Megye Önkormányzatának különdíját a vonyarcvashegyi Lídó strand érdemelte ki a legspórtosabb zalai strandként.

Ötcsillagos strandok: 1. Vonyarcvashegy, Lídó strand; 2. Balatonyörök, Községi strand; 3. Gyenesdiás, Játék strand; 4. Szigliget, Községi strandfürdő; 5. Balatonfüred, Kisfaludy strand; 6. Alsóörs, Községi strand; 7. Balatonfüred, Esterházy strand; 8. Csupak, Községi strand; 9. Keszthely, Városi strand; 10. Balatonalmádi, Wesselényi strand; 11. Balatonberény, Községi strand; 12. Balatonföldvár, Keleti strand.

BFN

Svájci siker a Kékszalagon

A svájci *Safram* katamarán, *Rodolphe Gautier* kormányos vezetésével ért elsőként a célba, 12 óra 40 perces idővel. A tizenháromszoros Kékszalag-győztes *Litkey Farkas* vezette *PreVital* másodikként futott be a nagydíjon. A verseny rekordját tartó *Fifty-Fifty Józsa Mártonnal* harmadikként teljesítette a távot (Részletek a 10. oldalon.)

A legjobb balatoni borok

A Balatoni Borok Versenyére – melyet ezúttal is a Balatoni Szövetség szervezett meg – 43 termelő 158 bort nevezett be.

A verseny a Pannon Egyetem Georgikon Karának szakmai irányításával és a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, valamint a Balatoni Borvidéki Borrégió védnökségével zajlott le. Az eredményhirdetést Balatonfüreden tartották meg, ahol több mint negyven gazdának ítéltek oda arany, ezüst, illetve bronz oklevelet. Ugyancsak itt adták át a legjobb fehér-, vörös- és rozéboroknak járó díjakat is. A szakmai zsüri döntése értelmében idén a balatoni borrégió legjobb fehérbora a Garamvári Szőlőbirtok 2017-es Savignon Blanc bora lett. A legjobb

A Garamvári Szőlőbirtok képviselője átveszi az elismerést

vörösbor címet a Bujdosó Pincészet 2015-ös Ibituba nevű bora kapta. A legjobb balatoni rozé a Hoffmann Pincészetből érkezett a ver-

senyre. A régió legjobb pezsgőjének járó díjat a Garamvári Szőlőbirtok vihette haza egy 2014-es évjáratú Brut Natur italért. Egy 2017-es cserszegi

fűszeres lett az idei év legjobb desszertbora, ezt a Bezerics Borház nevezte a versenyre. A füredi térségből kiemelkedő eredményt ért el a Fodor Pincészet 2017-es olaszrizlingje, amely kivívta a Balaton Fejlesztési Tanács különdíját.

A bírálót a hagyományos tízpontos rendszer alapján történt, a Balatoni Borok Versenyére csak olyan italokkal lehetett nevezni, amelyek korábban már részt vettek borversenyen, és ott arany minősítést szereztek, így valóban csak a legjobbak kerülhettek a zsüri elé. A díjátadó ünnepségen részt vett dr. Szabó Balázs az agrárminisztérium képviselőjében, Hári Lenke balatonfüredi alpolgármester pedig a házigazda város nevében köszöntötte a résztvevőket és gratulált az elért eredményekhez. **Bán László**

Kétarcú egészségügy

Dr. Hajas Andrea reumatológus és dr. Simon Attila, a szívkörház kardiológusa kapta a Balatonfüredi Egészségügyért kitüntetést, amit a városi Semmelweis-nap alkalmából vehettek át.

Dr. Hajas Andrea több mint huszonöt éve kezdett dolgozni a szívkörházban, majd egy rövid kitérő után reumatológusként tért vissza a városba. Tapasztalatai szerint ez idő alatt jelentősen nőtt a mozgásszervi problémákkal küszködő betegek száma, akik javarészt későn fordulnak orvoshoz, s a panaszaiak mögött nemritkán belgyógyászati vagy daganatos betegség húzódik meg. Az is tény, hogy kevés reumatológus dolgozik, ezért hosszú várólisták alakulnak ki. A jövőt tekintve sem optimista a doktornő: – A tudomány fantasztikusan fejlődik, rengeteg új lehetőség adott, ha csak a biológiai terápiára gondolunk. Korábban egy betegség tolokocsiba kényszerített valakit, ma ezt a típusú problémát már teljesen meg tudjuk gyógyítani. Meg tudjuk előzni a csonttritkulást, a kialakult eseteket gyógyítjuk, és a kopásos betegségek kezelésé-

nél is áttörésre számítok. Mindezzel együtt sajnos egyre több beteget regisztrálunk.

Dr. Simon Attila szintén közel negyed százada gyógyít Füreden. A szívkörházban végigjárta a ranglétrát, jelenleg orvos igazgatóként tevékenykedik. Szerinte is az elmúlt időszak korábban elképzelhetetlen változásokat hozott, hiszen például elterjedt a szívkatóterezés, a pacemaker már nemcsak életet ment, hanem javítja vele a szív működését és szabályozza a ritmuszavarokat, s ezek a szívkörház napi gyakorlatában mind jelen vannak.

– A nyitott szívű betegek akár huszonöt százalékos visszaesése, és a katéteres beavatkozások eredményeinek javulására számítok. Ennek következtében az ellátott betegek életkora nőni fog, idősebb betegekkel fogunk találkozni, egyre többen maradnak közöttünk, akik túlélnek egy akut eseményt, és kénytelenek lesznek tartósan együtt élni a szívbetegségükkel. A pesszimista énem azt súgja, hogy az úgynevezett civilizált életmód következtében kevesebb mozgás és több kalória lesz jellemző, gyakoribb lesz a szív- és cukorbetegség, a magas vérnyomás. **Mórocz Anikó**

Ősbemutató a fúvósfesztiválon

Hét fúvószenekar részvételével rendeztek nemzetközi fúvószenekari találkozót június 29-30-án Balatonfüreden.

Az egész hétvégét kitöltő program során a zenekarok a város több pontján is adtak térzenét. Muzsikával szórakoztatták a közönséget a Vitorlás téren, Arácon a Hősök terén, a vásárcsarnoknál, a Szent István téren, a Szechenyi-szobornál, valamint a két füredi strandon is. A balatonfüredi ifjúsági és koncert fúvószenekaron kívül Kőszegről, Oroszlányból, Mosonmagyaróvárról, Veszprémből és a szlovákiai Nemesócsáról érkeztek együttesek. Az esemény gáláját a Kisfaludy színpadon rendezték, ahová látványos ünnepi menetben érkeztek a zenekarok. Itt Szabó Ferenc, a Győri Széchenyi István Egyetem Művészeti

A nemzetközi fúvószenekari találkozó résztvevői a város több pontján is térzenét adtak

Karának tanára, a Magyar Fúvószenesi és Mazsorett Szövetség elnöke mondott köszöntőt. Ebben hangsúlyozta, a közönség a fesztivál alkalmával megtapasztalhatta, hogy a fúvósok milyen esztétikai és zenei élmény tudnak nyújtani. Hozzátette, a szövetség legaktívabb tagjai épp a nyugat-dunántúli régióban működnek, bizonyították erre ez a nemzetközi esemény is.

Balázs Árpád Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, Balatonfüred díszpolgára a találkozó tiszteletére egy új indulót komponált. A Füredi fanfárt a kétszáz fős, fesztiváli résztvevőkből összeállt zenekar játszotta el, Hégyel Ákos karmag vezényletével. A ősbemutató legaktívabb tagjai épp a reformkor hangulatát idézi, mondta el az új indulóról Balázs Árpád zeneszerző.

Június 30-án, szombaton este kitűnő hangulatot teremtettek a fúvósok, egymás után léptek színpadra a zenekarok, amelyek egyenként negyvenperces műsort adtak. Táncosok és énekesek is színesítették a négyórás show-t. A hagyományosnak számító fúvószenekari darabok, indulók mellett népszerű filmklágerek, hazai örökzöldek is felcsendültek. **BL**

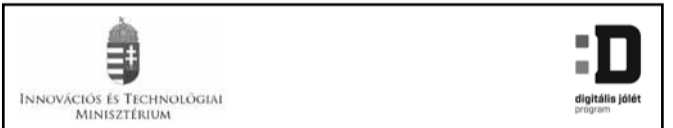
SAJTÓKÖZLEMÉNY

HUMÁN KÖZSZOLGÁLTATÁSOK FEJLESZTÉSE AZ ÉSZAK-BALATONI TÉRSÉGBEN

Balatonfüred Város Önkormányzata mint gesztor, a Humánszolgáltatások fejlesztése az észak-balatoni térségben című EFOP-1.5.2-16 2017-00016 azonosítójú projekt keretében az Európai Unió Szociális Alapja és a Magyar Kormány támogatásával 499 908 000 forintot nyert vissza nem térítendő támogatásként további nyolc településsel együtt.

A projekt szakmai megvalósítása során Balatonfüreden, Szentkirályszabadján, Tótvázsonyban, Felsőörsön, Balatonszőlősen, Pécselyen, Vászolyon, Dörgicsén és Balatonfőkajár településeken az önkormányzatok szervezésében a humán szolgáltatások terén jelentkező szakemberhiány enyhítését szolgáló ösztönző programokat valósítanak meg, elősegítik a hátrányos helyzetű, aktív korú lakosság munkaerőpiacon való megjelenését, erősítik a települések helyi kisközösségeinek társadalmiszervező szerepét és a vidék megtartóképességét.

A 2020 végéig tartó projekt keretében a célcsoportok számára képzések, tréningek, digitális felzárkóztató programok, testi-lelki egészségvédelmi aktivitások, interaktív előadások, kirándulások és szakkörök is megvalósulnak. A projekt része egy járási szintű ifjúsági, akadálymentes közösségi információs pult és települési ösztöndíjrendszer kialakítása is. További információ: Antal Zsuzsa szakmai vezető (30)941-3582

SAJTÓKÖZLEMÉNY

600 HELYSZÍNEN VALÓSULT MÁR MEG A DIGITÁLIS JÓLÉT PROGRAM PONTOK FEJLESZTÉSE

Az idén februárban elindult országos pályázat eredményeként a Digitális Jólét Program (DJP) Hálózat több mint egyharmadát szerelték fel a mai kor igényeinek megfelelő digitális eszközökkel és wifivel. A fejlesztésekre összesen 5 milliárd forintot fordít az állam, a megújult DJP Pontok a tervek szerint 2018 végére országsszerte 1500 helyszínen várják majd az érdeklődőket – hangzott el a témában tartott sajtótájékoztatón 2018. július 18-án Balatonfüreden.

A kormány célja, hogy Magyarország minden polgára és vállalkozása a digitalizáció nyertesei közé kerülhessen. A DJP Hálózat valamennyi helyszínén több mint kétfélmillió forint értékű eszközfejlesztés és mentorképzés valósul meg. Az érdeklődők az év végétől országsszerte 1500 DJP Ponton azonos felkészültséggel rendelkező DJP mentorokkal és korszerű digitális eszközökkel (tablettákkal, laptopokkal, okostelefonokkal, multifunkcionális eszközökkel) találkozhatnak.

A balatonfüredi helyszínen Kara Ákos államtitkár elmondta: „A pályázaton már 1400 nyertest értesítettek ki, és eddig 600 pontot szereltek fel új eszközökkel. Az első megújult DJP Pontot Várpalotán adtuk át, Veszprém megyében további 51 helyszínen érhetőek el a szolgáltatások. Az új eszközök telepítése az ország minden részében ütemezetten zajlik. A program célja a digitális alapkészségek fejlesztése, a digitális jártasság növelése, a pontokra látogatók így a munkaerőpiacon is előnyre tehetnek szert, és erősebb közösségi kapcsolatokat építhetnek ki.”

Bóka István, Balatonfüred polgármestere kiemelte, hogy a balatonfüredi helyszín a városi könyvtár évi 40 ezer látogatójához hozza közel a népszerű informatikai szolgáltatásokat. A helyi DJP Pont működése nemcsak a hasznos képzések és a színvonalas internetes hozzáférés miatt, hanem közösségépítő ereje okán is sikeresnek bizonyult.

Fromann Richárd, a Digitális Jólét Koordinációs Központ vezetője kifejtette, hogy a DJP Pontok mindenki számára elérhető közösségi terek, melyek interneteléréssel, infokommunikációs eszközökkel, a témában szakértőnek számító DJP mentorokkal rendelkeznek. A DJP Pontokra azokat a polgárokat várják térítésmentes képzésekkel is, akik fejleszteni kívánják alapvető digitális kompetenciáikat, többet szeretnének megtudni a digitális világról.

Budapest, Balatonfüred, 2018. július 18.

**Innovációs és Technológiai Minisztérium
Kommunikációs Főosztály**

NAGY ARANY ARANY EZÜST BRONZ

BALATONFÜREDI BORHETEK: AUGUSZTUS 10. - SZEPTEMBER 2.

BALOGH PINCE

OLASZRIZLING 2013 - SZÜRKEBARÁT 2015
SAUV. BLANC 2017 - OTTONEL MUSK. 2017
KÉKFRANKOS 2017 - CABERNET FRANC 2017
OLASZRIZLING 2017 - OLASZRIZLING 2016
CHARD. 2017 - MERLOT 2015 - MERLOT 2017
OLASZRIZLING 2017 - IRSAI OLIVÉR 2017

BÉLA ÉS BANDI BORÁSZAT

OLASZRIZLING 2017
SZÜRKEBARÁT 2017
MERLOT 2015 - P. B.-OTTONEL MUSK. 2017
ZÖLD VELTELINI 2012 - ZÖLD VELTELINI 2017
SAUV. BLANC 2017 - CHARDONNAY 2017
OTTONEL MUSK. 2017 - KÉKFRANKOS 2016
KÉKFRANKOS-MERLOT 2017

BÖKŐ PINCE

ZWEIGELT-KÉKFRANKOS ROZÉ 2017
OTTONEL MUSK. 2017 - OLASZRIZLING 2017
OTTONEL MUSK. 2017 - OLASZRIZLING 2015
CHARDONNAY 2017
OLASZRIZLING 2017 - FURMINT 2016
ZWEIGELT 2017 - KÉKFRANKOS 2017

CSISZÁR CSALÁDI PINCE

CSERSZEGI FÜSZERES 2017
ZENIT 2017 - CSERSZEGI FÜSZERES 2017
SZÜRKEBARÁT 2017 - OLASZRIZLING 2017
KÉKFRANKOS-CABERNET SAUVIGNON 2017
CABERNET SAUVIGNON 2017
OLASZRIZLING 2015 - SZÜRKEBARÁT 2017

DOBOSI PINCÉSZET

OLASZRIZLING 2016 - CAB.SAU.-MERLOT 2015
OLASZRIZLING 2017
OTTONEL MUSK. 2017 - SZÜRKEBARÁT 2015
JUHFAK 2016 - OLASZR. 2016 - OLASZR. 2017
CHARDONNAY 2015 - SAUVIGNON BLANC 2017
KÉKFRANKOS 2017 - KÉKNYELŰ 2016
CABERNET SAUVIGNON 2017

FEIND BORHÁZ

CABERNET FRANC 2015 - SHIRAZ 2017
CHARDONNAY 2017 - OLASZRIZLING 2017
CSERSZ. FÜSZ. 2017 - OLASZR.-RAJNAI R. 2017
SHIRAZ-MERLOT 2016 - ZEUSZ 2015
SAUV. BL. 2016 - SHIRAZ 2015 - SAUV. BL. 2017
CABERNET FRANC-CABERNET SAUVIGNON 2017
ZENIT 2016 - IRSAI OLIVÉR 2017
RAJNAI RIZLING 2015

FIGULA PINCÉSZET

CABERNET SAUVIGNON 2015
CAB. SAUV.-MERLOT-CABERNET FRANC 2016
ZENIT-SZÜRKEBARÁT-SÁRGAMUSKOTÁLY 2017
CABERNET SAUV. 2017 - CABERNET SAUV. 2017
OLASZR. 2015 - CHARDO. 2017 - OLASZR. 2016
SAUVIGNON BLANC 2017

FODORVIN CSALÁDI PINCÉSZET

KÉKFRANKOS 2017 - CABERNET SAUV. 2017
KÉKFRANKOS 2017 - OLASZRIZLING 2017
JUHFAK 2017 - RAJNAI RIZLING 2017
JUHFAK 2016 - MERLOT 2016 - IRSAI O. 2017
OTTONEL MUSK.-IRSAI O. 2017 - ZENIT 2017
KÉKFRANKOS 2015 - OLASZRIZLING 2015
CSERSZEGI FÜSZERES 2017
ZWEIGELT 2016

GYUKLI PINCE

SAUVIGNON BLANC 2017 - CABERNET SAUV. 2015
KÉKFRANKOS 2017 - SOLARIS 2017 - IRSAI O. 2017
OLASZR. 2016 - KÉKFRANKOS 2016 - KÉKFR. 2017
OLASZRIZLING 2017 - OLASZRIZLING 2017
PINOT NOIR 2017

HORVÁTH BORHÁZ

OLASZR.-RAJNAI RIZL. 2017 - CHARDONNAY 2017
SZÜRKEBARÁT 2017 - ZENGŐ 2017 - OLASZR. 2017
TRAMINI 2016 - OLASZRIZLING 2017
CABERNET SAUV. 2017 - CHARD.-MUSKOTÁLY 2017
SZÜRKEBARÁT 2017 - RAJNAI RIZLING 2016

HUDÁK SZŐLŐBIRTOK ÉS BORÁSZAT

OLASZRIZLING 2017 - CABERNET SAUVIGNON 2017
CABERNET SAUVIGNON 2017
SAUVIGNON BLANC 2017 - CHARDONNAY 2017
CHARDONNAY-SAUV. BLANC 2017 - KÉKFRANKOS 2017
CABERNET SAUVIGNON 2017 - SZÜRKEBARÁT 2017

KÁLMÁN PINCE

KÉKFRANKOS 2017 - OLASZR. 2017 - KÉKFR. 2017
OTTONEL MUSKOTÁLY 2017 - CHARDONNAY 2016
KÉKFR. 2015 - SZÜRKEB. 2017 - SÁRGAMUSK. 2017
OLASZRIZLING 2015
OLASZRIZLING 2017

KOCZOR PINCE

SEMILLON-FURMINT-OLASZRIZLING 2015
KÉKFRANKOS 2017 - OTTONEL MUSKOTÁLY 2017
OLASZRIZLING 2017 - MUSKOTÁLY-CHARD. 2017
KÉKFRANKOS-MERLOT 2017 - ROZÁLIA 2017
KÉKFRANKOS-MERLOT 2017
FURMINT 2017

KORONCZAI PINCE

OLASZRIZLING 2017
SZÜRKEBARÁT 2017 - MERLOT 2015 - TRAMINI 2017
OTTONEL MUSK. 2017 - CAB. SAUV.-MERLOT 2013
OLASZRIZLING 2017 IRSAI OLIVÉR 2017
RAJNAI RIZLING 2017 - CABERNET SAUVIGNON 2017
CABERNET SAUVIGNON 2017 - CHARDONNAY 2017
ZENIT 2017

LÍDIA BORHÁZ

JUHFAK 2015
OLASZRIZLING 2016 - MERLOT 2017 - OLASZR. 2016
OLASZR. 2017 - OLASZRIZLING 2017 - ZWEIGELT 2017
PINOT NOIR FEHÉR 2017
FURMINT 2017 - OLASZRIZLING 2015

MÉSZÁROS PINCE

OLASZRIZLING 2015
CABERNET FRANC-CABERNET SAUVIGNON 2015
CHARDONNAY 2017 - KÉKFRANKOS 2015
SAUV. BLANC 2017 - TRAMINI 2017 - MERLOT 2017
OLASZRIZLING 2017 - KÉKFRANKOS 2017
OLASZRIZLING 2017

ÓDOR JÓZSEF

CHARDONNAY 2017 - CAHAR.-SAUV. BLANC 2017
OTTONEL MUSKOTÁLY 2017
MERLOT 2017 - CHARDONNAY 2017 - OLASZR. 2017
SAUV. BLANC-OLASZR. 2017 - OLASZRIZLING 2017
KÉKFRANKOS 2017 - SÁRGAMUSKOTÁLY 2017
CABERNET SAUVIGNON-KÉKFRANKOS 2017
CABERNET SAUV. 2017 - CABERNET SAUV. 2017
SAUVIGNON BLANC 2017

PIFFÁTH LAJOS

OLASZRIZLING 2017 - OTTONEL MUSKOTÁLY 2017
KÉKFRANKOS 2017 - TRAMINI 2017 - KÉKFR. 2017
CABERNET FRANC 2017 - OLASZRIZLING 2017

SCHIESZL BORHÁZ

CABERNET SAUVIGNON 2015 - OLASZRIZLING 2017
KÉKFRANKOS 2017 - KÉKFRANKOS 2017
KÉKFRANKOS 2015 - SAUVIGNON BLANC 2017
PORTUGIESER 2017 - PORTUGIESER 2015
OLASZRIZLING-SÁRGAMUSKOTÁLY 2016

SŐPTEI PINCÉSZET

SÁRGAMUSKOTÁLY 2013
OLASZRIZLING 2014
OLASZRIZLING 2015 - OLASZRIZLING 2017
KÉKFRANKOS 2017 - MERLOT-KÉKFRANKOS 2014
KÉKFRANKOS 2011
PINOT BLANC-CHARDONNAY-SZÜRKEBARÁT 2015
SÁRGAMUSKOTÁLY 2015 - SZÜRKEBARÁT 2012

SZABÓ ÉS FIA BORPINCE

OLASZR. 2015 - KÉKFRANKOS 2017 - OLASZR. 2017
OLASZRIZLING 2017 - SZÜRKEBARÁT 2016
CHARDONNAY 2017 - CABERNET FRANC 2017
OTTONEL MUSKOTÁLY 2017
OLASZRIZLING-SZÜRKEBARÁT 2017
CABERNET FRANC 2016 - OLASZRIZLING 2016
MERLOT 2017 - JUHFARK 2017

SZENT BENEDEK ISKOLA

CHARDONNAY 2017
RIZLINGSZILVÁNI 2017 - SZÜRKEBARÁT 2017
SÁRGAMUSKOTÁLY 2017 - KÉKFRANKOS-MERLOT 2017
OLASZRIZLING 2017 - SAUVIGNON BLANC 2017

THETIS BORÁSZAT

ZENIT 2017 - OTTONEL MUSKOTÁLY-ZENIT 2016
ZENIT 2016
OTTONEL MUSKOTÁLY 2017 - NEKTÁR 2017
OLASZRIZLING 2016 - SAUVIGNON BLANC 2017
OTTONEL MUSKOTÁLY-ZENIT 2017 - OLASZRIZLING 2017
OLASZRIZLING-SZB-CH-S BLANC 2017 - NEKTÁR 2016
CABERNET FRANC 2016
SZÜRKEBARÁT 2017

VESZTERGOM PINCE

CHARDONNAY 2017 - OLASZRIZLING 2017
OLASZRIZLING 2017
KÉKFRANKOS 2017 - MERLOT 2017 - SAUV. BLANC 2017
CABERNET SAUVIGNON 2017 - OLASZRIZLING 2017
CHARDONNAY 2015 - OLASZRIZLING 2016
MERLOT 2015 - OTTONEL MUSKOTÁLY 2017
SAUV. BLANC 2016 - MERLOT-CABERNET SAUV. 2017

ZELNA BORÁSZAT

OLASZRIZLING 2015 - MERLOT-CABERNET SAUV. 2015
SZÜRKEBARÁT 2015
OLASZRIZLING 2015 - OLASZRIZLING 2017
OLASZRIZLING 2015 - OLASZRIZLING-SZÜRKEBARÁT 2016
SZÜRKEBARÁT 2015 - SZÜRKEB.-OLASZR.-FURMINT 2017
ZWEIGELT-MERLOT 2017

Élég szép és rendezett városban élek, messze a központtól, a házam a város peremén viaskodik az idővel. Különös utca a miénk. Aszfaltozott, közművesített, mert velem szemben, a másik oldalon tavaly háromemeletes társasházat építettek. A munkások azt mondták, amikor unalmamban átmentem és kérdezősködtem, hogy a város vezetői úgy döntöttek, beépítik azt az oldalt, ám az én oldalamon egyelőre meghagyják a régi házakat.

Ennek örültem, nem mintha túlságosan elégedett lennék a kilencvenéves, komfort nélküli, dohosodó portámmal. Minimális a kényelemem. Télen vaskályhával fűtök, lopott fával táplálom a tüzet. A vízellátás és a szennyvízelvezetés tavaly megoldódott, mert köteleztek, hogy rendeljem meg a bekötést. Átkoztam is az emeletes, csicsás tömböt, a bentlakókkal együtt. Miattuk támadtak anyagi gondjaim, részletfizetést kértem a szolgáltatótól. Nagylelkűen engedélyezték. (Persze van pénzem, de erről majd később ejtek szót.) Rám néztek a hivatalban, és lemondóan legyintettek. Elhasznált, kopott, de tiszta ruhában jelentem meg náluk, hogy kérvényezzem a kivételes bánásmódot. Úgy tettek, mintha a városban mindenki egy összegben képes lenne befizetni vagy átutalni a költségeket.

Nincs munkám, csak vagyok a világban. Néha a konyhában, a lavór fölött megkérdezem magamtól: Karesz, maholnap negyvenkét éves leszel, és perspektíva nélkül vegetálsz. A képességeim adottak, hogy változassak a sorsomon, de amikor idáig eljutok a gondolataimban, leblokkolok: minek keveredjek bonyodalmakba? Irtózom a felesleges luxustól. A vizet csak a kerti csapig hozattam el, a házba már nem vezettetem be, nem bírnám kiegyenlíteni a fogyasztási számlákat. A vízóraaknál is meghúzhattam volna a határt, de ha tűz üt ki a házban vagy az udvaron, a csapról magam is tudom oltani. De ne gondolják azt, hogy maradi a szemléletem. Egyszerűen jól elvagyok így. A lavór elég nagy, beleállva szí-

vaccsal úgy lemosakszom, mintha tusolnék.

Figyelik? Helyesen beszélek... nem lemosakszok, nem tusolnak. Tanultam, gimnáziumba jártam, de kiiratkoztam, amivel ott tömték a fejünket, rólam lepergett, primitívnek éreztem a tanárok avult szellemiségét. Nem volt gyerekzobám, nem a gyerekükkel odaadón és hűségesen törődő anya és apa között nőtem fel... Árvaházban nevelkedtem. A szüleim kidobtak az utcára, az intézet meg az életbe.

Kellei György

21 óra 12 perc

Említettem, hogy nem akármilyen ez az utca. Foghíjas. Képzeldék, nekem mind a harminckét fogam megvan, egészségesek, nem töredeztettek, nem sárgák; soha nem cigarettáztam, nem guberáltam csikkekét. Tévednek, ha azt hiszik, hogy roma vér folyik az ereimben. Időnként megfordul a fejemben, bárcsak ne fogantam volna meg, vagy ha mégis, anyám elvetélhetett volna. Nincsenek emlékeim rólok. Egy nevelőnő azt suttogetta az intézetben a kollégájának, hogy Karesznek nem prolik voltak a szülei. Iskoláztok, csak hát a pia... Ennyi. Kész. Vége. De nem kallódtam el, van tartásom, gerincem. Ezzel kevesen dicsekedhetnek a sorstársaim közül.

Szóval az utcánk... Itt van az én viskóm, aztán a város felől elhanyagolt sporttelep következik; a vörös salakot már réges-régen elfújta a szél. A dűledező kerítés kapuján rozsdás lánc és lakat. Valaha a szomszédos telken virágkorát élő gyár munkáslányai kézilabdáztak a pályán; válogatott is akadt közöttük. A gyár is romokban hever. Patkányok, egerek tanyája. Házam másik felén hajdanán laktanya működött, de ahol egykor katonák masíroztak a lebetonozott alakulótéren, most szeméttel hal-

mai rohadnak. Egy fegyencnek kinéző szivaré a telep. Olykor megjelenik egy carkával, és eltűnnek a deszkából tákolt bódében. A telepet felszámolják, de az ürge azért rendületlenül hordja a mocskot. Megvesztegetnek itt mindenkit.

A vénséges vályogházamból elpuccolt a tulajdonos házaspár, nem bírták elviselni a lehangoló környezetet. Lemondtak az ingatlanról. Borinak köszönhetem, hogy hozzájutottam. Kiutalta a polgármesteri hivatal, ahol Bori takarítónő, az élettársa meg a

galmat; az is világos lett előttem, hogy a pesti szerkesztőségek miért nem válaszolnak a küldeményeimre. Szemükben a magányosan élő, szint alatti, vidéki fickó egyenlő a nullával. Olyan írókat, költőket szétárolnak, akiknek a könyveit nem veszik, nem olvassák. A sznobizmus kigyomláhatatlan. De én bölcsen közönyös maradok.

Az olvasás mellett a tévzés is lekölt, de csak a sportműsorokat kedvelem, főleg a női kézilabdát. A győri csapatban játszó holland Yvette Brochba, nem tagadom, szerelmes vagyok. Most a nyolcaddöntő meccseit követem az oroszországi foci-vében. Az előszobába állítottam a tévékészüléket, hogy jól lássam a terasz repedezett fakorlátjához erősített piros és zöld szolárlámpákat. A társasház loggiáján láttam ilyeneket, onnan az ötlet. Hónapokig spóroltam a megvételükre. (Van megtakarított pénzem a sanyarúbb időszakokra. Kétfmilliót őrzök az udvari pottyantós budi ülökéje alatt. Egy alumínium ládikát csavaroztam oda.) Ezek a lámpák magukba szívják a napfényt, és pontosan 21 óra 12 perckor felgyulladnak. Ilyenkor már az ötvenhetedik percben tart a soros mérkőzés. Első alkalommal még nem figyeltem az időpontra, másnap már odapillantottam a digitális óram sárga számlapjára. Nincs eltérés a tegnapihoz képest. Vártam a holnapot, hogy az erkélyen levő lámpák vajon egy időben villannak-e föl az enyémeikkel. A nap nagyjából azonos időn át süti őket. A loggia – kis túlzással – szinte egy köpésre van a házamtól. Aznap este a belga és a japán csapat küzdött a továbbjutásért. De képtelen voltam visszamenni az előszobába, mert szoborral mevettem a teraszon. A látvány lebénított. A két lámpa misztikusan keveredő fényében gyönyörű, fiatal és teljesen meztelen lány táncolt a loggián. Gusztáltam a testét, ringó mellett és a fekete, göndör pázistot a combja közt. Nem érdekelt a foci, másnap sem, pedig élvezem a tizenegyespárbajt. A lány megigézett. Két vagy három nap múlva aztán a

lámpákkal együtt eltűnt az erkélyről. Átmentem a társasházba. Az a lakás üresen tátongott, nem lakták. Szomorú vagyok, ezért gyakrabban bebuzosok a városba, a nyüzsgés átmenetileg elújí a csalódásomat. Egyik júliusi délelőtti izgalom fogott el; Bori a lányával és az élettársával lépett ki a város legnagyobb áruházából. Csozádkoztam, hogy két fölöttébb ronda embernek hogy lehet ilyen tündérszép lánya. Három bevásárlókocsit toltak, amelyek (Bori azt mondaná, hogy akik) roskadoztak a csomagoktól. Villámcsapásként ért a szörnyű gyanú. Ez a lány táncolt az erkélyen. Boriék elterelték a figyelmemet... A házam mögötti üres telken magas fű és gaz burjánzik. Míg a ribancokodó lányán legeltettem a szememet, a nő vagy a bugris pasasa a budihoz lopakodott, és elvitte az alumíniumládikát. Mert honnan lenne ennyi pénzük! Hazarohantam. A ládikát nem találtam az üllőke alatt.

Amikor annak idején a könyvekért felbolygattam a padlást, előkerült egy pisztoly, a tár félig volt lőszerrel. Még azon a napon kipróbáltam a telken; működött.

Bori örökre nyaggatott, hogy nemcsak nappal, hanem éjszaka is kedve lenne szeretkezni. Rajtam nem múlik, én szabad vagyok. Azt hazudta a pasasának, hogy elutazik az anyjához, és nála alszik. Estig a barátnőjénél lapított, aztán kerékpárral elindult hozzám. Elrejtőztem a gyár még álló falai közt. Bori fél kilencre ért oda. Két lövéssel orvul leterítettem. Eldőlt a bringával. A gyár mögötti dzsuvában hazafutottam, és a pisztolyt a budiba dobtam. Közben mintha fém tárgyhoz koppant volna. Zseblámpával levilágítottam. Az alumíniumládikát a bűzlő mélyben hevert, kilátszott az egyik sarka. Gereblyével kiemeltém és lemostam. Egyetlen húszezres sem hiányzott belőle. A rögzítése ment tropára, kilazultak a csavarok. Söhajtottam. Bementem az előszobába, bekapcsoltam a tévét. A negyeddöntő egyik mérkőzését adták. 21 óra 12 perckor pedig felgyulladtak a lámpáim.

A Boldogság szigete az Arácsi Népházban

Boldog ember, akinek van valamilyen talentu-ma, tehetsége, és azt kamatoztatja is. Ilyen ember Kertainé Simon Aliz is, akinek a Boldogság szigete című kiállítás-a volt látható az Arácsi Népházban.

Ónálló kiállításának a festőművészre kített festménye Caprinak, ennek a csodás olasz szigetnek egy részletét ábrázolja. Fialat korától akvarellel festett, később a fényképezés vált szenvedélyévé, majd nyugdíjba vonulását követően – több szabad idejét kihasználva – olajjal kezdett el festeni. Tagja a Balatonfüredi Művészklubnak, valamint a Múza Művészeti Egyesületnek. 2008 óta több csoportos kiállításán vett részt. Ónálló kiállítása volt Lovason és Balatonfüreden is.

Vászolyiné Dobrosi Ágnes kiállításán megnyitójában felelevenítette Kertainé Simon Aliz festőné válásának kedves történetét: Alizt leánya megkérte,

Kertainé Simon Aliz ecsetvonásai lazák, mégis hangsúlyosak

hogy hűsvétra a kisfiának illesztésén egy mesekönyvet festményeivel. Miután a kis könyv illusztrációját már befejezte, a Balatont szerette

volna megfesteni. Képeiben megjelenik a realista ábrázolásmód, ecsetvonásai lazák, mégis hangsúlyosak.

Hanny Szabó Anikó

Ne etessük a vízimadarakat!

A tapasztalatok alapján az alapvetően jó szándékú emberek nincsenek tudatában annak, hogy a vízimadarak etetése felesleges, különösen nyáron, amikor korlátlanul találhatnak maguknak táplálékot. Etetésük ráadásul tömegesen sodorja veszélybe és betegíti meg az állatokat, ami ellen világszerte küzdenek a hatóságok és a természetvédelmi szervezetek. Ezért a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) arra kéri a strandolókat, kirándulókat és nyaralókat, hogy sehol és semmivel ne etessék a vízimadarakat.

A vízimadarak életmódja és téli túlélési szabályai alapvetően térnek el a klasszikus, téli etetőket látogató énekesmadarakétól. Ezért etetésük az énekesmadarakéval szemben nem hasznos, mert:

- a hosszú időn át tartó, egyoldalú kenyér- és egyéb értéktelen „táplálék”-diéta megbetegíti a madarakat (angyalszárnybetegség);
- szennyezi a környezetet, rontja a víz minőségét, növeli a vizek szervesanyag-terhelését és az ebből eredő eutrofizációt (elmocsarasodást);

A fotón a 2019-es év madarának választott gólyatöcs

- a mesterségesen fenntartott táplálékosság kikapcsolja a téli túléléshez nélkülözhetetlen vonulási viselkedést (ezek a madarak fagynak aztán jégbe télen);

- növeli a zsúfoltságot, a madarak közötti agressziót és az ebből eredő sérülésveszélyt;

- önfenntartó életre nem alkalmas területekre is nagy mennyiségű madarat vonz;

- rontja a madarak társadalmi megítélését, növeli az ember-madár konfliktushelyzeteket.

Gyakorlati megvalósulását és hatását tekintve a vízimadarak etetése sajnos öngerjesztő problémaspirálként jelentkezik. A nyáron etetett

madarak ugyanis ősszel nem vonulnak el, így az emberek látva a „sok szegény, éhes”, valójában elkényelmesedett vagy már beteg, röpképtelen madarat, tovább etetik őket.

A fagyok beköszöntével a madárlétszám a vonulásukat, kóborlásukat az etetőhelyeknél nyüzsgő madarak látványa miatt megszakítókkal folyamatosan nő, ami tovább erősíti az emberek etetési hajlamát, aktivitását.

Az etetőhelyek mesterségesen fenntartott táplálékba zisa közelében évről évre több madár költött, így nő a nyári kérégetők száma, és immáron több madárral kezdődik újra a folyamat.

Orbán Zoltán, MME

Miért fogyaszt drogot a gyerek?

Aki válaszol: Fülöp Tamás, a balatonfüredi térségben működő Család- és Gyermejjóléti Szolgálat pszichológusa

– Nem az a kérdés, hogy miért van drog, hiszen mindig is volt. Az igazi kérdés az, hogy miért drogozik a gyerek... Vagy miért iszik a kelle-ténél több alkoholt? A tapasztalataim szerint a drog-, illetve alkoholfogyasztás mögött leggyakrabban szorongás áll.

A karrier hamis illúziója

Egy mai fiatalnak sokféle elvárásnak kell megfelelnie: a továbbtanulás, a jó nevű egyetemre való bejutás, a státusz-szimbólumok megszerzése, a magas kereset elérése, a jövő megalapozása. Azt érzem, hogy a viszonylag könnyen elérhető karrier lehetőségét sok helyről hamisan, nagy illúziókkal táplálják. Azt próbálják elhitetni, hogy mindenhez könnyen és gyorsan hozzá lehet jutni, bármit meg lehet kapni, elérhető távolságba került a boldogság illúziója. Azt már kevesen osztják meg őszintén, hogy ennek nagy ára van. Paradox módon pont az, amit keresnek: a boldogság.

Annak, hogy „pénzt lehet keresni”, méghozzá nem keveset, a torzító motivációja a középiskolás korban teljesedik ki. Ebben az időszakban rajzolódik ki leginkább az a képességprofil, amire reálisan lehet építkezni, amit a szülők viszont gyakran nem vesznek észre, vagy ami még gyakoribb, hogy nem akarják észrevenni. A szülők java része azt szeretné, hogy ami neki nem adatott meg, azt a gyermeke elérje. Sokszor elérhetetlen vágyaik beteljesülését látjuk gyermekeinkben. De egyáltalán nem biztos, hogy a gyermek erre vágyik, vagy a képességei mindezt lehetővé tennék.

Diplomát, bármilyet!

A hamis illúziókat azok a szülők tudják táplálni, akik maguk is hamis illúziókban élnek, vagyis nem foglalkoznak a gyerek lelki életével, hanem a saját igényeiket nézik. A vágyaikat sokszor önző módon, néha gátlástalanul ráolják a gyerekekre. Kevésbé törődnek azzal, hogy gyermekeik ettől inkább szenved és szorong. Olyan reményt táplálnak benne, ami később öröm helyett csalódást fog hozni az életébe. Hányszor hallottam már a fogadóórán középiskolás diákok szüleitől: „csak annyit kérünk, hogy legyen meg egy diplomád, akármilyen, utána azt csinálsz, amit akarsz”. A szülőnek elégtétel, ha elmondhatja, hogy a gyermeke egyetemre jár. De ha a gyerek nem ezt szeretné csinálni?

Egy szülő, ha figyel, előbbutóbb észreveszi a tehetséget a gyermekén. Ami a fontos, hogy ne azt vegyük észre, amit látni szeretnénk, hanem a valóságot. Mindenben vannak értékek. Ez sokszor nem egyezik meg az iskolai értékrend-

Fülöp Tamás pszichológus

szerral, de attól még nagyon fontos. Hiszen az a tevékenység, amiben örömet lel egy gyermek, az fogja később is megadni számára vágyainak kielégülését. Semmi mást nem kell tennünk, mint elfogadni és támogatni benne. Ezt a fajta motivációt senki sem tudja jobban megadni egy fiatalnak, mint maga a szülői környezet.

Az a gyerek, aki például otthon egyszer csak elkezd a nagymamával varrogatni, és utána tizenévesen remek ruhákat készít a varrógépen, az már tehetségnek számít, s később álomszép ruhákat tervezhet.

Te ki vagy?

A diák először a középiskolában szembesül igazán azzal, hogy ő belsőleg és külsőleg kicsoda is valójában. Ez egy kegyetlen nagy sokk, mert az ott kapott tükör gyakran nem tetszik. Ez idő tájt alakulnak ki az első párkapcsolatok és azok krízisei is. Tehát egyszer adott egy olyan visszajelzés, ami leginkább a külső, fizikai tulajdonságunkat tükrözi vissza, ugyanakkor ott van a másik, a lelki tényező is: mennyire elviselhető vagy szerethető valaki? Be tud-e illeszkedni, mennyire konform vagy alkalmazkodó? Azok a modellek, amik otthon sem működnek, nem működnek az iskolai közösségekben sem, és sokszor érthetetlenül és tehetetlenül állnak a társaik kiközösítő magatartásaival szemben. Vagy megtanulja, vagy belemenekül egy olyan helyzetbe, amivel oldani tudja a szorongásait. Innen már sokszor egyenes az út az alkohol- és drogfogyasztáshoz...

A feszültségek megoldására a sport hasznos dolog, mert a sporton keresztül sok mindent meg lehet tanítani egy gyereknek: a kitartást, a megküzdés stratégiáját, a kudarc feldolgozását vagy a győzelem elfogadását. Azt, hogy együtt vagyunk egy csapatban, tudjuk egymást segíteni a nehéz pillanatokban, és közösen éljük meg a sikereket. Hasonlóan működik ez, mint amikor otthon közösen játszik valamit a család. Mintha ez feledésbe

merülne, pedig pótolhatatlan szerepe van. Sokszor hallom szülőktől: kislányom, ha bántanak, akkor véd meg magadat! Ez így nagyon jól hangzik, de ha a gyermekkel nem játszottak közösen, ahol megtanulta volna, hogy küzdeni kell és nem feladni, akkor hogyan is védje meg magát. A tablet képernyőjének a nyomogatásával ezt biztosan nem fogja megtanulni...

Sokszor állhat a szerfogyasztás mögött a csoportnormának való megfelelési kényszer is. Ha valaki be szeretne kerülni egy társaságba, akkor bizony követnie kell annak a normáit és azonosulnia is kell vele. Különböző idegenként fogják kezelni, és nagy valószínűséggel kizárják. Ez persze igen bántó tud lenni. Valahova pedig tartozni kell, mert a magány szintén elviselhetetlen.

A szeretet himnusza

Úgy érzem, hogy ez a generáció sokszor nem úgy és nem azt a támogatást kapja meg a szűkebb környezetétől, amire leginkább szükségük lenne. Ha segíteni akarunk a fiatal kamasz korosztálynak, akkor először is meg kell értenünk őket. Bizonyos szempontból érthető, hogy alkoholhoz vagy drogokhoz nyúlunk. Ez nem azt jelenti, hogy egyetértek, hanem hogy értem a reakciójukat. Egy 14-15 éves diákra ma iszonyú teher nehezedik, és a problémájukra gyakorta nehezen vagy egyáltalán nem kapnak választ, illetve segítséget. A pályaválasztás, a továbbtanulás lehetősége, a reális énkép kialakulása óriási dilemma. Úgy gondolom, hogy ma még jobban csillog a felszín, mint valaha, de jobban is hallgat a mély. Reklámok százai semmi mást nem erősítenek meg az emberekben, mint hogy jobb és szebb leszel egy pillanat alatt. Nem kell várni semmire és nem kell törődni senkivel, csak leginkább saját magaddal. Építs karriert és boldog leszel. Persze ilyenkor adódik a kérdés, hogy mi a megoldás? Talán Szent Pál levelét tudnám idézni: „Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom”.

Ma kevés az a példa, amikor valaki egy szakiskolai végzettséggel boldogan, elismerten él. Más országokban rengeteg három-négyfős kisvállalkozást látok, amik azért prosperálnak jól, mert tehetséges emberek működtetik őket. Sokan keresik a minőséget, és azokat bízzák meg, akik értenek a szakmájukhoz.

Az iskola megteszi a magáét

Az én tapasztalataim szerint az oktatási intézmények megteszik, amit lehet. Vannak drogprevenciós programok,

amik rendőrök és pszichológusok, esetenként az osztályfőnökök bevonásával működnek. A hatékonyságukat nem lehet nyomon követni, hiszen nincs hozzá mérőeszközünk. De sajnos tudomásul kell venni, hogy pszichológushoz járni szegény. Amíg ez így működik, addig nehéz bármin változtatni. Tisztelet a kivételeknek, de ciki például kórusba vagy néptáncra járni. Közösségek hiányában maradnak a bandák, tele gátlásokkal, szorongásokkal és feszültségekkel, amiket gyorsan próbálnak a diákok feloldani.

Tapasztalataim szerint az általános iskola 7-8. osztályában már jelen van az alkohol és a drog. A gyerekek nehezen tudnak megküzdeni a dilemmáikkal, tanácstalanok és nincs segítségük. Lehet ez például egy rossz családi háttér is, amiből a gyerek nem tud kimenekülni. Amikor elmennek szórakozni, bulizni, az gyakran végződik a teljes tudatvesztéssel járó alkoholmérgezéssel. Talán a kisebbik probléma az, hogy alkoholt fogyasztanak, a nagyobb, hogy mindezt mértéktelenül teszik.

Önként alig

A fiatalok eleinte még féltik az egészségüket – magukat a szereket, azok hatásait véleményem szerint nagyjából ismerik –, ez ideig-óráig viszatartó erő. Ritkán vallják be, hogy drogot fogyasztanak, mert félnek, ezért nehéz letagadni, hogy milyen mértékű a valós szerfogyasztás. Azt viszont kétségtelenül állíthatjuk, hogy jelen van a drog: füves cigi, diszkódrogok, illet-

során. Nekem félévente három-négy ilyen esetem van, akik 13-14 éves kortól 18-19 éves korúak.

Vakáció idején, eltűnve a család elől

A nyári szünidőben értelemszerűen könnyebb egy-két hétre lelépni oda, ahol a szülők már nem tudják követni a gyerekeket. A nyári zenei fesztiválok leginkább olyan típusúak, amik felerősítik azt az érzést, hogy drogos állapotban érkezzél, de legalábbis a helyszínen vegyél magadhoz valamilyen anyagot. Komolyzenei fesztiválra vagy orgonahangversenyre nem kell bedrogozva menni. Az elektronikus zene jobban felkínálja a lehetőséget, hogy élvezhetőbbé válik ellazult állapotban. Persze ne legyünk igazságtalanok: technozenét is lehet drogok nélkül hallgatni!

A zenei fesztiválokra ráadásul jobban össze lehet bandázni, amihez szervesen hozzátartozik, hogy közösen elszívunk egy füves cigit, alkoholt iszunk vagy drogozunk. Ezek az esetek nyáron ad hoc jelleggel is felerősödhetnek, gyakrabban fordulnak elő, de nem szabad elfelejteni, hogy a mély válságokhoz köthető drogfogyasztás szeszontól független, és sokkal veszélyesebb.

Azonnali hatás

Nem jó valami, nem működik? – kérdezem, és a válasz többnyire az, hogy „nem”. A drognak és az alkoholnak az a rettenetes nagy veszélye, hogy azonnal megkínál azzal a lehetőséggel, amire a bajban

ve ezek különböző változatai. A félelmük azonban hamar szertefoszlik, ha a problémák elhatalmasodnak rajtuk, és a családi háttérből nem kapnak segítséget. A drog épp a problémák megoldásának hamis látszatát kelti, látva azt, hogy a többiek is túléltek, hogy nem lehet függővé válni.

Droghasználattal kapcsolatban önként ritkán fordulnak hozzám. Általában egy rosszullét után a drogambulancián köt ki valaki, esetleg lebu-kik egy razzia vagy ellenőrzés

„Miért iszol? Hogy felejtsek. Mit? Azt, hogy szégyellem magam. És miért szégyelled magad? Mert iszom.” Ebben minden benne van, nem lehet róla többet írni. Ez egy ördögi kör, céltalan és nincs vége: azért drogozom vagy iszom, hogy a gátlásaimat felszabaddítsam, de ezek a hatás után ugyanúgy, újra és újra vissza fognak jönni.

Mit tehet a szülő?

A nálam felmerülő esetekben legfőképp akkor tudok segíteni, ha a szülők is partnerek benne. A mögöttes problémák és elhanyagolások régről jönnek, felettébb nehéz munka azt visszaállítani, legalábbis olyan gyorsan, ahogy ezt sokszor megkívánják. Gyermekek és szülő szimbiózisban élnek egymással, kölcsönösen segítik egymást, ami azt is jelenti, hogy egyik sem tud a másik nélkül fejlődni. Ezt pedig nem a hipermarketekben árusítják...

Amikor a gyerek nyáron eltűnik pár hétre a szülő látószögéből, előtte nagyon őszintén beszélünk kell vele a dilemmáinkról, feltárva előtte a félelmeinket. A gyerek lehet, hogy látszólag zavarba jön, vagy legyinteni, hátrítani fog, mint aki ezt már tudja, csak úgy, mint a szexuális felvilágosítás esetében. Sokat segít, ha a felnőtt belegendol, hogy gyerekkorában hogyan élte meg a saját problémáit, fogyasztott-e alkoholt, le tudott-e szokni a dohányzástól.

Hiú ábránd azt gondolni, hogy egy középiskolás gyerek szemében a szülő szent és makulátlan. Látja és érzi, hogy a szülő hogyan oldja meg a problémáit, s ezeket a mintákat fogja követni ő is. Ha a családban a gyerek azt látja, hogy a problémákat megbeszélve oldják meg, akkor ő is erre fog törekedni. De azt is látja, amikor a szülők elmennek szórakozni, akkor hogyan viselkednek. Lehet ez egy családi összejövetel vagy baráti grillparti. Lehet egy üveg jó bor mellett is szórakozni, de sajnos gyakran inkább azt látom, hogy kartonszámra vásárolják az alkoholt. Kérdezem: miért?

Tehát, ha a gyerek nyáron lelép pár hétre a haverokkal vagy a barátokkal, akkor meg kell bízni benne, és őszintének kell lenni. Úgy átadni az érzelmi dilemmákat, ahogy a szülő érzi. Más elengedni egy gyereket úgy, hogy foghegyről odavetjük neki: „ne dohányozz”, s megint más az, ha leülünk vele, és azt mondjuk neki: „Nagyon aggódom érte, és attól félek, hogy bajba kerül. Tudnod kell, hogy megbízunk benned, és itt vagyunk, ha szükséged van ránk.” Ezt persze csak egy hiteles szülő töl fogja elfogadni a gyerek, aki maga is ezeknek a kéréseknek megfelelően él...

Mórocz Anikó

A Balaton szelíd szépsége

Korábban nem ismer-tem Zombory-Moldován Béla életét és művészetét. Magamat mentve mondhatom: ő is tehet róla. A 1885–1967 között, nyolcvankét évét élt művész miért volt ilyen csendes és visszahúzó? Miért nem volt körülötte botrány, miért nem szolgálta ki a mindenkor hatalmat, miért nem lett udvari festő, s miért nem állt be a 20. századi modernizmus sorába?

Valószínűleg ez lehetett az ars poéticája is: csend bennem és körülöttem, csend és szép a világban és a vásznamezőn. Márpedig az a kor, amelyet ő végigélt, minden volt, csak csendes és szép nem. Két világégés, egy zsebkomunizmus, egy Horthy-rendszer, hozzá fasizmus, majd Rákosi-diktatúra, megspékelve egy Kádár-korszakkal. Közben a szülővárosát, Munkácsot, Magyarország egyik legromantikussabb történelmi várával hol ezek lopták el, hol azok.

Elkezdtem keresni hozzá a kötődési pontjaimat. Hogy például tanult Nagybányán, ezen a magyar művészetet meghatározó városban, mely számomra is a mindenkori magyar modernizmus alaphelyszíne, tanárával, Ferenczy Károllyal a közép-pontban. Hogy az Iparrajziskola tanára, majd igazgatója volt, amelynek az ő igazgatósága alatt egy évig kedvencem, a korszakos nagy művész, Csernus Tibor is diákja volt. Hogy a magyar portréfestészet jelesei közé emelkedett, amely portrék valóban a legnagyobb feladatot próbálják megvalósítani: az ember lelkét, egyéniségét kivetíteni. Ahogyan egy mai festő mondja erről a műfajról: „... azért fontos ez a műfaj, mert minden belesűrűsödik – a kor, az ember és maga a festészet. A létezés esszenciája.”

Továbbá keresem az életút fogódzóit, hogy sok szakmai egyesület mellett egyik alapítója volt a Fészek klubnak, annyi magyar író, színész és művész több mint szórakozási helyszíne. Hogy ifjú művészként gyermeklepkákat illusztrált, többek között a Jó Pajtást, ahol egy oldalon jelentek meg képei Mikszáth történeteivel.

És hogy a Balatont választotta visszatérő, majd végleges élethelyszínének. Nem ő az első, s nem is az utolsó művész, akit ez a mindenség, ami itt van körülöttünk: a szín, a fény, az ég, a csend, a táj, a múlt, az ember a maga együttesében és teljességében elkápráztat. Nyugodtan és méltán emeljük be őt a hosszú névsorba: tegyük oda Egry József, Halápy János, Vass Elemér mellé. Mindegyikük kortársa is volt! Nem volt véletlen ez a balatoni kivonulás, olykor menekülés a hatalom diktálta kényszerpiktúra elől.

Minden ismerős előttem a képeiről, még ha nem is e tájról szólnak. Mert az van rajtuk, amit én a művészetben szeretek: a harmóniát kereső és azt szerencsés pillanataiban megélt ember. Az életműben számomra egészen meglepő és abszolút modern alkotások tűnnek fel, amelyek a múlt század fordulójának izgalmas európai törekvéseit tükrözik, akár a nagybányaiak plein airjét, akár a franciák impresszionizmus utáni útkeresését. Hogy aztán ez az útja miért maradt abba, azért egyértelműen az első világháború a felelős.

Azt mondják az unokái, hogy gyakorlatilag gyalog bejárta az egész vidéket Csopaktól Arácon át Aszófőig, Tihanyig, mindenfelé. Keresete a hajnali színeket, át akarta élni a balatoni fény teljességét, meglátta régi templomok romjait, egy régi kutat, egy szép völgyet, mondjuk a Koloskát, egy dűledékeiben is sokat jelentő épületet, mondjuk a már lebontott nyári szinkört, s persze a vitorlásokat az éggel összezőrő horizonton.

Ez a mi világunk, ebben élünk nap mint nap, ezzel és itt teljesebb ki az életünk. Lehet irigyelni persze minket, s vágyakozni ide. Időben kell lenni jó

helyen, mondom cinikus jöttmentként. A mi festőnk azonban nem véletlenül jött ide lassan száz évvel ezelőtt, s nem is jókedvében, hiszen a világégésben sérült lelkét, szellemét, idegeit és testét a tó partján kívánta újra érzővé varázsolni.

Szóval, ami itt van körülöttünk a falakon, s témájában, világában, színeiben a Balaton, a táj, a falvak, a völgyek, az emberek világát idézi, nekünk is részünk. Csak hát nem úgy, mint ahogy a festő mindezt vászonra tette. Az ő koloritása, színkezelése, fényvel való küzdelme egy másik dimenziót jelenít meg. Így mi nem látunk, mert a mi sze-

münk nem így fogadja be a világot. Ahogyan Egry József írta valahol: „En nem a Balatont, hanem annak világát festem.”

És a végleges füredi, balatoni élet vállalása, a kis szőlő telepítése és művelése – igazi szőlősgazda lett –, a kapcsolat a Füreden élő művészekkel, a nádtetős kőház felépítése, a dongó biciklivel a táj és az új barátok felkeresése – mi ez, ha nem a teljes azonosulás festői hevületű átélése? Szerencséje is volt: a bebarangolt vidék még a turistarohamok előtti érintetlenségét mutatta: a panorámát nem takarták ki a pöffeszkedő villák, a rálátás a tóra mindenütt zavartalan, és több volt a szépen sorjázó szőlő, mint ma az azokat felfaló, azok helyén álló, prészáznak álcázott, hatalmas, otromba épületek.

Első világháborús emlékirata, amelyet nem ismert a családon kívül senki, s amely 2014-ben jelent meg angolul, Lángokban a világ címmel, a maga módján világhírt szerzett számára.

Mindössze három hónap hadi szolgálat. A 29 éves, tehetséges, életélvező művész egyik nap még az Adria partján szórakozik sorstársaival, egy hónap múlva már bevonul Veszprémbe a 31. gyalogos ezredhez. S már ott is van Galiciában. Lazán, lezserül, ahogyan az egy bohém-től elvárható. S egy nap múlva már érezhet, hogy „minden egész eltört”. Súlyos fejsze miatt már nem is kerül vissza, s

a háború végig tartó hátországi szolgálat után, az Adria helyett idővel majd a gyógyulásnak választott helyszín, Balatonfüred következik.

Ez a napló erről szól, erről a harctéri három hónapról, évtizedek múltán íródott, s egy páncélszekrény őrizte. Ez a könyv kockázatos olvasmány, írja ajánlásában a hátsó borítón nem akárki, hanem maga Krasznahorkai László. „Arra ösztönzi az olvasót, hogy átélje, amin a szerző keresztülment. Muszáj vele tartanunk, együttérzésből, könyörületből, hogy

aki tényleg átélte mindezt, ne legyen teljesen, elviselhetetlenül egyedül.”

Úgy látszik, Zombory-Moldován Béla életműve több mint rejtelmes, sorsa egy huszadik századi polgári művész sorsa, családtörténete egy, a változásoknak kitett és olykor szétszórta család sorsa, alkotóerejének összetettségének eredménye pedig az utókorra hagyományozódott művészeti érték. Most, hogy itt, Füreden rátaláltunk, felfedeztük önmagunknak, jól kell vele sáfárkodnunk.

Praznovszky Mihály

Az emlékek az örökkévalóságnak készülnek

Az NKA Táncművészeti Kollégiumának szakmai szervezetek által delegált tagja, az Imre Zoltán program kollégiumának vezetője, s nem mellesleg az idén harmincéves Szegedi Kortárs Balett igazgatója. Pataki Andrásral a balatoni létről, a gyökerekről, a vitorlázás iratlan szabályairól, a változóban lévő genius lociról és persze néptáncról és kortárs táncszínházról beszélgettünk.

– A nagyapám, Pataki Károly füredi épületasztalos volt. A ház, aminek a felső szintjét lakom, az ő műhelye volt, a teraszomról a lakóházukat látom, na és egy kis csücsköt a Balatonból, a Tihanyi-félszigetből. Nagyapa tizenkét segéddel dolgozott itt, aztán persze államosították a műhelyét. Úgy került vissza hozzánk, hogy az édesapámék bejelentkeztek: lakóházat csinálnának belőle. Meg is csinálták az átalakítást, én két éves lehettem, amikor 1965-ben idekerültünk, úgyhogy a bátyámmal – aki most a nagyszülői házban lakik – itt gyerekeskedtünk.

Az édesapám sokáig a balatonfüredi hajógyár műszaki ellenőrzési osztályát vezette. Egészen addig, amíg szét nem hordták a gyárat, vagy mondhatjuk úgy is: amíg nem privatizálták. Sok füredinek kellett akkor más megélhetési lehetőség után nézni.

Műszaki pálya vagy tánc?

Csodás balatoni gyerekkorom volt. A Bem iskola énekzenei tagozatába jártam, ötödiktől pedig egy matematika kísérleti osztályba. Sokat nem kellett közlekednem, mindkető itt volt a közelünkben. A család műszaki pályán indított el, a Lóczy gimnázium anyag-szerkezet szakára iratkoztam be, aminek a lényege az volt, hogy a biológiát, a fizikát és a kémiát egy tantárgyként három tanár tanította. A bátyám, *Attila* jó példa volt előttem, ő a pápai Türr gimnázium fizika szakán tanult, utána pedig az akkori Szovjetunióba ment egyetemre, atomfizikusnak tanult. A műszaki vonalra álltam rá én is, de a gimnázium elején jött az impulzus, hogy táncművész szeretnék lenni.

Ekkortájt, a hetvenes évek végén virágzott a néptáncmozgalom, az egész ország lázban égett és táncházakba járt. A bátyámék kint alapítottak egy néptáncgyűtest, nyaranta pedig 1-2 hetes táborba verődtek itthon, jobbára Füreden. Véletlenül tévedtem be egy ilyen táborukba. Elmúlt a nyár, elkezdtem a gimnáziumot, de a következő év márciusában felvételt hirdettek az Állami Balettintézet néptánc tagozatán, amire jelentkeztem. Óriási túljelentkezés volt abban az évben. Háromnapos felvételi procedúrán estünk át, és annak ellenére, hogy nekem semmiféle táncos előképzettségem

nem volt – kivéve a bátyámék táborában töltött pár hetet –, úgy mentem át a szűrőkön, mint kés a vajban, s azon kaptam magamat, hogy felvettek.

Nagyon izgalmas volt, mindig vonzott és a mai napig lázban tart a főváros. A balettintézetnek remek hangulata volt, éltük a kollégisták rengeteg impulzussal teli életét, érdekes új emberek kerültek a környezetembe. Kedvemre való volt az iskola lazasága, a táncos lét emelkedettsége és szabadsága. Élhető élet volt, annak ellenére, hogy fizikailag rendkívül megterhelő.

Az a Timár Sándor volt a tagozatvezető mesterem, aki szerencsére még élő fogalom a néptáncos szakmában. Sokat kutatta az autentikus néptáncot, gyűjteni járt, és azt az irányt képviselte, hogy a színpadon is az autentikus néptáncot kell bemutatni. Vallotta, hogy a huszonnegyedik órában vagyunk, és össze kell gyűjteni a még fellelhető örökséget, mert el fog tűnni a falvakban még őrzött, élő és megélt népi hagyomány. Ebből építette fel a metodikáját, és ezt a szemléletet szívtuk magunkba mi is. Több ezer méternyi, autentikus gyűjtésből származó filmet néztünk végig. Klasszikus balettet és akrobatikát is tanultunk, de a néptánc volt a fő csapás.

A gyerekkori füredi barátaim közül páran megmaradtak, és jöttek melléjük új haverok, akik azóta szintén szanaszét vannak a világban. A táncosokkal könnyebb, mert egy zárt közösség, és a mai napig köztük mozogok. Akivel együtt kezdünk, azokról tudom, hogy mi történt velük később.

Diploma után, 1983-ban nagyjából az egész évfolyamunk leszerződött a Novák Ferenc (Tata) nevével fémjelzett Honvéd Táncgyűtestbe. Épp úgy, mint ahogy 1979-ben egy végzős balett-tagozatból alakult meg a Győri Balett. Tata előttünk nem sokkal vette át a Honvéd vezetését, és egy frissítést, fiatalítást akart véghezvinni. Mi abszolút az autentikus néptáncra voltunk trenírozva, neki viszont formabontó, tematizált-dramatizált táncszínházi törekvései voltak. A lépésanyag neki csak eszköz volt, és nem maga a produktum.

Amibe először belecsöppentem, az 83-ban a legendás, első király-dombi István, a király volt. Akkor még nem éreztük, hogy ez a darab bevonul a történelembe, ma már örülök, hogy a részese lehettem. Aztán elkezdődött a munka a Honvédben: voltak autentikus programjaink és Tata felfogásában készült, a magyar néptánc nyelvén megszólaltatott, különleges darabok (A szarvassá vált fiak, Magyar Elektra).

A Honvéd Együttes akkori missziója az volt, hogy a vidéki lakonyákban folkműsorokkal szórakoztassa a sorállományt. Mondanom se kell, hogy ezt nem annyira vettük komolyan... Tata produkcióit leginkább a Szegedi Szabadtéri Játékokon vagy a Várszín-

házban játszottuk. Turnéztunk külföldön is, a rendszerváltás előtti baráti és KGST-országokban: Csehszlovákiában, Lengyelországban, Romániában és Kínában.

Az igazán izgalmas az Izzó planéták című darab volt, amit a Győri Balett közösen csinált a Honvéd Együttes. Ez olyan jól sikerült, hogy a következő három évben még két közös előadás készült Markó Iván és Tata rendezésében. A Győri Balett nagyjából egész évben nálunk, a Kerepesi úton próbálta A szarvassá vált fiakat és a Jézus, az ember fiát. Így telt el három intenzív év, napi kapcsolatban a győriekkel, közben táncosként leszolgálhattam a másfél év katonai időt. És jött az újabb érzés, hogy a táncművészet más területeit is ki kellene próbálni. A balettintézetben elég jól ment a klasszikus balett, át is akartak csábítani abba az osztályba. Ivánnal volt egy be-

az olyan kilengéseket, amikor más hatások is érthették a társulatot. A rendszerváltás előtt, 87-ben járunk, amikor a magyar táncéletet vajmi kevés nyugat-európai hatás érte. Ezért lehetett a zárt világunkban izgalmas szenzáció a Béjart-tól hazatérő Iván munkája is, amiért sokan zárando-koltak Győrbe.

A Szegedi Balett első premierjét az az Imre Zoltán állította színpadra, aki egy nyitott, szabad szellemű, remekül képzett, sokoldalú művész volt. Előtte húsz évig külföldön élt, és a legnevesebb európai társulatokkal dolgozott együtt. A bemutatóra hazahívott több külföldön dolgozó magyar koreográfust, illetve később külföldi koreográfusokat is Szegedre hozott. A darabjaikat friss európai levegő lengte körül. Nem véletlen tehát, hogy Annamarival mi is Szegedre szerződünk. Bár engem nagyon beszipantott a

nálam, ő a diploma után egyenesen Szegedre érkezett. A nagyszínházi feladataink mellett megalapítottuk a Stúdió Balettet, Tamásnak koreográfusi ambíciói voltak, én meg a fellépések szervezésében voltam jó. 1992-ben igazgatóváltás volt az anyaszínházunknál, a szegedi nemzetiben. Ruszt József nem sokkal korábban vitte el a prózai társulatát, megalakítva a Független Színpadot, és Imre Zoli is felállt. Magunkra maradtunk, nekünk kellett szerveznünk az életünket, mígnem az új igazgató kinevezett bennünket a balett élére: Tamást művészeti vezetőnek, engem igazgatónak.

Három évig, 1996-ig még én is táncoltam. Akkor jött egy térszerűlés, a balett igazgatójaként az adminisztráció is megsokasodott, nem mellesleg megszületett a kislányom, Zorka, 98-ban pedig a Szegedi Nemzeti Színház igazgatóhelyettesének neveztek ki. Har-

másképp elképzelni, mint hogy a maximális időt itt töltsöm. Szókták kérdezni tőlem, hogy te nem mész nyaralni? Nem, mert én állandóan nyaralok. Az apukám hajós ember, ő is itt nőtt fel, ismeri és részese volt a vitorlázás történetének. Én szintén beleszülettem ebbe a létformába: hajónk volt, amióta az eszemet tudom, vitorlázunk, lent éltünk a Balatonon. Májusban bedobtak a vízbe, és októberben kivettek. Ott nőttem fel, ott szocializálódtam.

1971-ben készült a hajó, amit körülbelül tizenöt évvel ezelőtt vettem meg. Egy B71-es, ami a Balaton 24-es elődje. Feles hajó: a teste műanyag, a fedélzete pedig fa. Mindössze három készült belőle a füredi hajógyárban, ahol gyerekként én is sokszor megfordultam apu mellett. Az enyémet a Videoton vezérigazgatójának a megrendelésére gyártották le, s mivel hivatalosan nem találtam nyomát a nevének, így a lányom után Zorkának neveztem el. Épp most esett át egy nagy felújításon, amit nagyrészt az édesapámmal a műhelyünkben csináltunk. Nagy szerelem és nagy teher is egyben, mert a tavaszi felújítási munkák idején erősen pörög az életünk Szegeden. A mostani rekonstrukció például épp egybeesett a harmincéves jubileumi évaddal. Négy hónapig tartott a felújítás, én hétvége jöttem haza, apu pedig a 85. évét meghazudtolva, egy asztalos barátunk segítségével csinálta végig. Nem mindenről volt azonos a véleményünk, de az emlékek az örökkévalóságnak készültek.

Optimistén, kadetten és 470-es versenyztem annak idején a BYC-ben, amit akkor Vasasnak hívtak. Ma már nehezen tudok mit kezdeni azszal, hogy a vitorlázás státuszszimbólummá vált, túlcserdült, csak épp a lényeg, a lélek kezd kivesszini belőle. Mert a hajózás nem az, hogy a negyvenöt lábásra ráküldjük a takarítószemélyzetet, utána kicsit kimegyünk motorral, és vissza a kikötőbe.

Úgy érzem, Füreden az utolsó órában vagyunk, hogy megőrizzük az atmoszféráját. Gyönyörű és nyitott a város, de a levegője kezd kiszorulni, rendkívül nehéz feladat a fejlődéssel együtt megtartani a teherbíró képességét. Azt veszem észre, hogy újabban zsebkendőnyi területre két társasházat építenek mélygarázzsal és három szinttel, majd kiülnek az emberek a két négyzetméteres erkélyre, és azt mondják, hogy itt vagyunk a Balatonon, közben pedig átnyúl a szomszéd, és megkeveri a kávéjukat. Eltűnnek a tájra jellemző szőlőültetvények, és építési telek lesz belőlük. Nem lenne jó, ha elfogynának a terek, velük együtt a diófa alá való beülések és a közös étkezések, amiket szerencsére mi még tartunk. Persze az is lehet, hogy csak én látom így, az emlékeim sérülnek, amik túlságosan belém égetek.

Mórocz Anikó

Pataki András a felújított hajó fedélzetén, a kis képen pedig imádott szülei

szelgetésünk, aminek a nyomán 86-ban Győrbe kerültem.

Nagy fejesugrás volt, egy teljesen új környezetben rögtön be kellett állnom a repertoárba, egy hónap alatt hat darabot kellett betanulnom, és indultunk turnézni Izraelbe. Megtanultam, mi az a kemény fegyelem, a koncentráció és a kitartó munka. A közösségen belül az alapító tagok egy erős, zárt, belső magot képeztek, én néptáncosként másként szocializálódtam, másrészt a szabadságvágyam is sérült. Ere jött még egy balett-termi konfliktushelyzet, ami után a barátnőmmel, Prepeliczay Annamáriával közösen felmondunk.

Európai fuvalat

Előző évben alakult meg a Szegedi Balett, aminek a nyitó előadására mi ketten elszöktünk megnézni, és ott egy teljesen új dolgot láttunk. Kevés dolog történt az országban akkoriban, kíváncsiak voltunk, bár Iván nem szerette

főváros pezsgése, most is vallom, hogy igazán elmélyülten dolgozni a vidéki városokban lehet. Kérdéses volt, hogy mennyi időt fogunk ott tölteni, nekem harminc lett belőle.

Első kézből kaptuk meg azokat a gondolati és tánctechnikai stílusokat, amik addig itthon ismeretlenek voltak – mert nem létezett ilyen irányú képzés –, Nyugat-Európában viszont már klasszikusnak számítottak. Míg a klasszikus balett, az apollói technika a tengelyre, az ugrásra épít, elrugaszkodva a földtől és legyőzve a gravitációt, addig például a Graham és a földel való kapcsolatot, a súlyal való játékot hangsúlyozza. Úgy kaphattuk meg mindezt, hogy nem nekünk kellett érte nyugatra utazni, hanem hozzánk jöttek a koreográfusok tanítani mindazt, ami később az anyanyelvünk lett.

Ebben a közegben kezdünk önállósulni Juronics Tamással, aki szintén a balettintézet néptánc szakán végzett, de mivel hat évvel fiatalabb

mincnégy évesen, azt hiszem, a csúcson hagytam abba. Odatettem magamat igazgatóként is, mint ahogy a kollégáim is, s a szegediből az ország egyik vezető táncársulata lett.

A Balaton egy csoda

A Balaton és a szülői ház mindvégig ott volt mögöttem. Ez nekem egy olyan bázis, egy olyan gyökér, amitől nem lehet elszakadni. Amikor hihetetlen fáradt voltam, akkor az tartott életben, hogy hétvégén jöhetnek a Balatonra, a családhoz, a házba, a vízhez. Vagyis a genius loci vonzott, amit Füreden kicsit megváltozni érzek mostanában. Talán a külvilág fura módosulása miatt, és a saját életkorom miatt is. Egyre fontosabbak számomra a tradíciók, a gyökerek, amiket magammal hoztam: a mindig is itt élt családom és a balatoni emlékeim. Egy olyan mikrokozmosz, ami szerintem egy csoda, nem csak Magyarországon. A nyaraimat a mai napig nem tudom

Száz éve született Ingmar Bergman

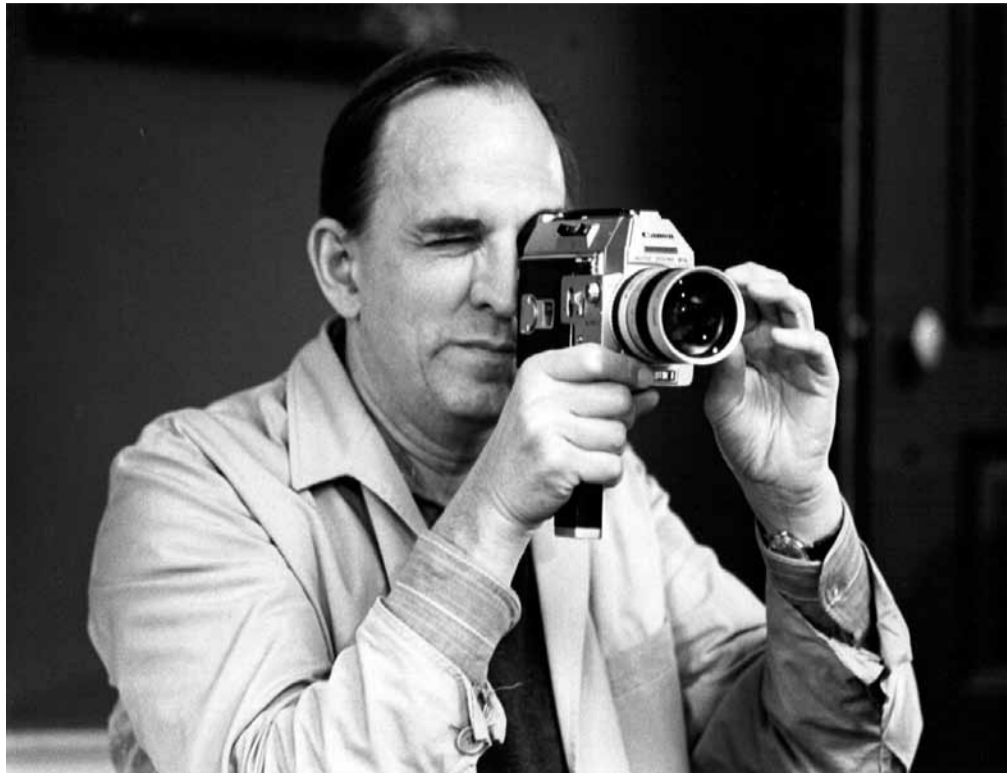
Woody Allen egyszerűen csak azt mondta róla, hogy „Ingmar Bergman a legnagyobb, és erről nem nyitunk vitát”.

És ha Woody Allen – mint ugyancsak kormeghatározó rendező – ezt állítja, akkor az valószínűleg úgy is van.

Bergmanon fel kell nőni, Bergmanhoz meg kell érni, Bergman kérdéseit muszáj megemészteni; még akkor is, hogyha azok a kérdések ropant húsba vágóak, merészen kritikusak, valamikor elkésérítőek, és szinte mindig felforgatók.

Rajta felbuzdulva, rá emlékezve, és emlékének, művészetének adózva születésének centenáriumán gondoltam egy merészet: a július 15-i, vasárnapi 9 órai füredi és 11 órai alsódörgicsei evangélikus istentiszteleteimen kivetítéssel bejártunk a filmjeiből egy-egy részletet, meghatározó és az evangélikus liturgiába belepaszoló jelenetet az alkalomra eljövő testvéreknek.

Teszem ezt azért, mert úgy érzem, hogy az evangélikuságunknak meg kell emlékeznie a talán nem csak Woody Allen szerinti legnagyobb evangélikus filmrendezőről, a svédnek egyik legkiemelkedőbb regény- és forgatókönyvírójáról, és – teszem hozzá rögtön lutheránus büszkeséggel – az evangélikus lelkészgyermekről.

Bergman filmjeiben a problémafelvetés fontosabb volt, mint a szórakoztatás

Merthogy a kis Ingmar 1918. július 14-én Uppsalában egy evangélikus lelkészcsaládba érkezett meg, amelyben aztán egész gyermekkorát áthatotta a szigorú, konzervatív és vallásos nevelés.

Nem csoda hát, hogy munkásságának a java részében a hit és a vallás kérdéseivel foglalkozott, és mivel merev gondolkodású, rettegett lelkész apjával a viszonya fiatalkorában megromlott, ezért

aztán nem véletlen az sem, hogy Bergman olyan kérdésekhez és egyházi problémákhoz is hozzá mert nyúlni, amikhez előtte még senki.

Míndez tehát a skandináv konzervatív kegyességű evangélikus lelkészcsaládjának gyermekkori, egyszerre építő és elszörnyszító élményeiből fakadt, ahogy azt egy helyen így fogalmazta meg: „Neveltetésünk legnagyobb részét olyan fogalmakon alapult,

mint bűn, vallomás, büntetés, megbocsátás és kegyelem, és ezek konkrét tényezők voltak a gyermekek és szülők egymáshoz és Istenhez való viszonyában.”

A *Laterna Magica* című kvázi önéletrajzában pedig azt írja: „Érdeklődésemet a templom titokzatos világának szenteltem – az alacsony boltívek, a vastag falak, az örökkévalóság illata, a színpompás napfény, ahogy megremegett a

legkülönbözőbb középkori festmények, vagy a falakat és a mennyezetet díszítő faragott figurák dzsungelén. Minden ott volt, amit az ember képzelete csak kívánhat: angyalok, szentek, sárkányok, próféták, ördögök, emberek.”

Nos, ugyanakkor ebből a szinte középkori egyházképből ő egy egészen újkori megvilágítást ad a műveiben, sorraiban és filmkockáiban.

Bergman festőien ábrázolja a vallásos lelkiületet, a hitbeli kríziseket, a lelki fennakadásokat és mélységeket, az emberi kommunikáció hiányát, illetve az egymás mellett való elbeszélés átkait; és mindezekben megrajzolja az ember kiütkeresését és azt, ahogy ezen állapotában a poklait járó lélekre rátalál Isten, mégpedig egészen más formában és lehetőségek között, mint ahogy azt bárki is előre elképzelhette vagy vágyhatta volna.

„Tehetséges, de kellemetlen embernek tartottak...” – vallotta önkritikusan magáról; nos, ilyen tehetséggel és ilyen kellemetlenkedően szötte történeteinek szárait költőies humorával, keserűségével és soha meg nem alkuásával.

Ha valaki feszült lelki vagy életkrízisben van, kudarcok haláltáncát járja, akkor nézzen Bergman-filmet!

És ne azért, hogy azt lássa, másoknak talán még rosszabb, hanem elsősorban azért, hogy rájöjjön a számos kérdésfelve-

tésen keresztül a megoldóképtelések lehetséges tárházára is.

Színészei – Max von Sydow, Bibi Andersson, Liv Ullmann és még sokan mások – olyan karaktereket mutatnak be Bergman képi nyelvén, hol precíz megszövegezettséggel, hol meg éppen a leleményes spontaneitással, akik ízig-vérig ugyanazokkal a gondokkal küzdenek, mint amilyenekkel a mai világ képviselői. Ezek például a magány, a halandóság, a halál, vagy mint a meghíusult, viszonzatlan, elfojtott avagy visszatartó szerelem, önnön magában az emberi kapcsolatok, és az egymásba, illetve Istenbe vetett bizalom és hitbizonytalanság.

Utóbbi miatt gyűnyolták őt egyesek a „protestáns ateista” néven, bár szerintem a hitlenség éppoly távol állt tőle, mint az apjánál látott vak hitbuzgóság. Valójában egész életében és munkásságában Bergman Istent kereste a szívében, a kapcsolataiban és a művészetében; ahogy azt az ars poéticájában is megjegyezte: „Közvetítem, organizálok, ritualizálok.”

Bergman a már-már könyörtelen igazságkeresésben nem kímélte sem Istent, sem a család intézményét, de legkevésbé önmagát; és ezzel ő volt talán a legelső a filmrendezők között, akinek a filmművészet nem szórakoztatás volt, hanem problémafelvetés.

Gabnai Sándor

KLASSZ A PARTON PROGRAMOK

AUGUSZTUS 3.,
PÉNTEK, 20.00

Szirtes Edina
Mókus: Vidróczki

AUGUSZTUS 4.,
SZOMBAT, 20.00

**Tompos Kátya-
Hrutka Róbert:**
Keresztül Európán
Közreműködik: Tompos Kátya (ének), Hrutka Róbert (gitár), Kalmus Felicián (cselló)

AUGUSZTUS 5.,
VASÁRNAP, 20.00

**A BalatonSax
mesterkurzus
résztevőinek
koncertje**
Közreműködik: Szepesi Bence, Paul Cohen (Amerikai Egyesült Államok), Alain Crepin (Belgium), Nicolas Prost (Franciaország), David Salleras (Spanyolország), Jure Pukl (Szlovénia/USA)

AUGUSZTUS 25.,
SZOMBAT, 18.30

**Vollhorn
kürtegyüttes**

A koncertekre a belépés ingyenes. (Eszőhelyszín: Kisfaludy Galéria)

Bakancslistás helyen énekelt Sebestyén Márta és a Szent Efrém Férfikar

Zsúfolásig megtelt az apátsági templom Sebestyén Márta és a Szent Efrém Férfikar július 12-i koncertjén. A kapunyitás előtt fél órával hosszú sor kígyózott a téren, az ingyenes koncertre várók a tűző napot is türelmesen túrték. A koncert utáni vastaps jelezte: nem volt hiábavaló a várakozás, ami egyébként is jellemző a Klassz a pARTon! komolyzenei rendezvényeire.

2018 a kulturális örökség európai éve, a Klassz a pARTon! sorozat pedig az emlékév hivatalos eseménye. A fesztivál negyedik alkalommal hirdeti a klasszikus zene fontosságát, ezúttal az országhatárokon kívül is. Budapestről és Pozsonyból, a Dunaparttól indultak, Keszthelyen, Balatonalmádiban, majd Balatonfüreden, egy-egy hetes koncertsorozattal folytatják, végül Rijekában, a tengerparton nyitják meg a horvátországi Rijekai Magyar Napokat (2020-ban Rijeka lesz Európa Kulturális Fővárosa).

A rendezvény sorozat házigazdája, *Érdi Tamás* zongora-

művész vallja: „A kultúra összeköt bennünket, európai nemzeteket, segít megismerni egymást, ami a megértéshez, egymás elfogadásához, a békés együttéléshez és egykor talán a szeretettséghez is elvezet. Muzsikustársaimmal ezen a nyáron is szeretnénk elválni a gyerekeket, a fiatalokat, tucatnyi ifjúsági és gyerekprogrammal strandokon, játszótéren, sőt hajókirándulásokon is várjuk őket, mert kitűzött célunk, hogy megszeressük a klasszikus zenét, így reményeink szerint koncertjeinken felnőttként is ott lesznek. Én a klasszikusok csodálatos muzsikáján nőttem fel, korán kedvenceim lettek a legnagyobbak, nem tudok választani Mozart, Schubert, Beethoven, Chopin és Liszt között – számomra ők jelentik Európát.”

Magyarország egyik legnépszerűbb kórusának névadója, Szir Szent Efrém több mint 400 himnuszot írt, és zenéjének nyugtató atmoszférája folytán már életében a „Szentlélek hárfájaként” említették. A 2002-ben alakult Szent Efrém Férfikar e csodálatos bizánci örökség kutatásának szenteli működését, amiben az emberi hang, a vox humana az Istent dicséző egyetlen „hang-

szer”. Sokféle személyiség egyesül ebben a kórusban, akik a mai napig rendszeresen képzik a hangjukat, legfiatalabb és legidősebb tagjuk között negyven év különbség van. Megfoghatatlan tapasztalat a muzsikájuk: egyszerre visznek messi tájakra és lelkünk belső békéje felé.

A kórus és *Sebestyén Márta* régi ismerősök, több tucat helyen léptek már fel együtt, de a tihanyi apátsági templomban még egyikük sem énekelt. A világhírű énekesnő egy

másik fontos örökség letéteményese, a tradicionális magyar kultúrát képviseli itthon és világszerte. Minden hazai díjat megkapott, amit egy művész elnyerhet, és az UNESCO Artist for Peace címet is kiérdemelte. Tehetsége, képzett orgánuma és varázslatos lényere eredeti jelenséggé avatta. A tihanyi koncerten is jelen lévő édesanyja Kodály Zoltán tanítványa volt, Sebestyén Márta pedig a japán császárnak, illetve az angol és a spanyol királyi családnak is bemutatta a ma-

gyar kultúra legféltettebb kincsét, a népdalt.

A műsoron bizánci-görög, arámi és ósláv liturgikus dallamok, görög, balkáni, dél-afrikai, hindi, óportugál és moldvai paraliturgikus énekek, valamint Liszt és Lvovsky kompozíciói szerepeltek.

A Szent Efrém Férfikar tagjai: *Balázs Edgár, Bubnó Lőrinc, Bubnó Márk, Bubnó Tamás, Nagy Bertalan, Oláh Marcell, Orbán Domonkos, Pechan Kornél és Tóth Péter.*
Mórocz Anikó

Újraolvasás

Imádok olvasni. Gyakorta járok kiváló helyi könyvtárunkba, ahol nemcsak jó könyvek, hanem olyan könyvtárosok is vannak, akik mindig felhívják a figyelmemet az újdonságokra. Szatyorszám hordom haza az olvasnivalót, de tizből kb. egy könyv az, ami tetszik, illetve még egy hét múlva is emlékszem rá. Így újraolvasok. Szerencsés(?) vagyok, mert nagyjából elfelejttem a számomra érdektelen részeket, dolgokat, így az újdonság erejével hatnak. Ez jó dolog akkor, ha utazom, mert csak lekapok a polcra egy könnyed krimit, egy kis romantikus limonádét, telik az idő, ráadásul végig nem tudom, ki a gyilkos.

Tematikáim vannak az újraolvasásban. Van a könnyed, nyári témám. Elolvasom Fekete István klasszikusát, s mindig megállapítom, a legjobb pedagógus Matula bácsi. Gyerekeinket jó lenne kivinni a berekbe, s felügyeletére bízni. Megtanulni felelősséget, egyenséget, rendszert, fegyelmet, de a természet adta örömök élvezetét is. És persze Durell és Korfu. A család és egyéb állatfajták élvezetes bemutatása. Milyen jó lenne, ha minden gyerek így tanulná a természetismeretet, kint, a szabadban!

Az én korosztályom fiatalságának meghatározó olvasmányai voltak az indián regények, Karl May, J. F. Cooper könyvei. Nemre való tekintettel faltuk őket. Szerintem a Nagy indiánkönyv ma is sokunk könyvespolcán porosodik.

Pár éve jártam először a Plitvicei-tavaknál, ahol előben láthattam Az Ezüst-tó kincse című film mesés helyszínét, s persze eszembe jutott a rég olvasott történet.

Az indián könyvek újraolvasásának apropóját a francia színész, Pierre Brice halála szolgáltatta, aki a szépséges, fekete hajú, sötétkék szemű, nemes lelkű Winnetou megformálója volt sok-sok filmben, sorozatban, éveken át. Így nekiláttam az indián könyveknek. Megnéztem a filmet, gyönyörű volt a táj, a történet sablonos, de ma is nézhető.

Jó könyvtárunkból kihoztam Cooper indián regényeit. A történet egyszerű, túl sok meglepetést nem tartalmaz. De fantasztikus környezetvédelmi gondolatok vannak benne, amikre akkor nem is figyeltem fel. Persze akkor még nem is volt ekkora a baj. Ami megdöbbentett, hogy azt hittem, sokkal később írta ezeket a regényeket. A Börharisnyát 1823-ban adták ki először New Yorkban. Börharisnya sem fiatal már, idős indián barátja, Csingacsuk – hasonlóan az öreg Toldihoz – múltba révedő szemével nézi a változásokat, melyet nem ért, az új világot, melyet nem szeret. Ami viszont a mához is szól, a bíró gondolatai:

Marmaduk bíró: „Már megint cukorfát használtak fűtésre (...) olyan erdőségek ura, mint én vagyok, jó példával járjon elől. Az erdő nem kimeríthetetlen. Az erdőt, országunk legszebb ékességét és a természet legpazarabb ajándékát nem szabad könnyelműen elpazarolnunk. Ha lekopasztjuk ezeket az erdőket, bizonyos idő múlva fű sem terem.”

Milyen jó lett volna, ha megfogadjuk a bíró intelmeit. A National Geographicban olvassom:

„Évente több mint 87 ezer négyzetkilométerrel csökken a világ őserdeinek területe 2014 és 2016 között, ami 20 százalékkal gyorsabb ütemű pusztulást jelent az előző tíz évhez képest.”

Amikor megjelennek a vadgalambok és eszeveszett öldöklés veszi kezdetét, a bíró így szól „Ezzel a győzelemmel nincs mit dicsekedni. Ezer meg ezer borítja a csatateret, és legnagyobb részük még él és kinlódik. Nem túróm tovább ezt a sportot, ha ugyan megérdemli ezt a nevet.”

Halászatkor: „Megint ez a szörnyű tékozlás. Az otsegoi sügérek nincs párja a föl fenekén! De ha így pusztítjuk, hamarosan kihalnak.”

Emberokről: „Egy férfi, aki nem bánik tisztességesen egy nővel, nem is nevezhető embernek.”

„Az én véleményem szerint (...) a származás vagy a bőr színe nem számít: se nem bűn, sem nem érdem. Mindenkit jelleme és egyéni tulajdonságai alapján kell megítélni.”

Még van néhány regény a nemes lelkű indiánokról és bátor, tiszta szívű fehér barátaikról. Kaotikus, zűrzavaros, médiától sokkoló világunkban oázis. Nem véletlenül volt Cseh Tamás indián. Ajánlom olvasásra.

Molnár Judit magyartanár

A nagy találkozás: L'erbolario kozmetikumok

A találkozásunk sem a véletlenek köszönhető, hiszen véletlenek nincsenek. 2012-ben, amikor összeállítottam az üzletünk, a Biotitok Gyógytér alapú kozmetikumokat álmodtam, majd komponálták meg. A magas minőséget folyamatos terméktesztelésekkel, ellenőrzésekkel igyekeznek biztosítani. Ezeket a Pavia Egyetemen végzik.

Az érzés, az élmény

Amikor első alkalommal kentem a bőrömrre L'erbolario testápolót, elámultam a csodálatosan természetes illaton. Finom volt, nőies, diszkrét, mégis intenzíven érezhető, valódi élmény, no és tartós. Még órák múlva is éreztem a kellemes illatot, ami körbefont. Elárulom, nem csak én éreztem! Az évek során többféle illatot is kipróbáltam tusfürdő, testápoló vagy parfüm formájában. Egyikben sem csalódtam. Ráadásul mivel évente jelennek meg újabb illatsaládok a termékpalalettán, mindig van egy újabb szerelem, illat.

A márkanév bővebb jelentése: „gyógynövényeket gyűjteni

dok a termékpalalettán, mindig van egy újabb szerelem, illat.

dok a termékpalalettán, mindig van egy újabb szerelem, illat.

Óvják, védik a környezetet

Számomra akadt még néhány plusz pozitívum, amik még inkább meggyőztek a L'erbolario termékeivel kapcsolatban. Ezek közül a legfontosabb, hogy nem tesztelik állatokon a termékeket! Szerintem nagyon fontos az is, hogy a gyártás során megújuló forrásból származó elektromosságot használnak, az EU természetes gazdálkodásra vonatkozó szabályai szerint végzik a mezőgazdasági tevékenységeket, támogatják a Slow Food mozgalom a biodiverzitásért kezdeményezést; amennyire csak lehetséges, csökkentik a hulladék és a károsanyag-kibocsátás mennyiségét, illetve gondoskodnak az újra fel nem használható szemét megfelelő kezeléséről.

Illatcsaládok

A természet ihlette illatok között eddig minden kedves érdeklődő talált a személyisé-

géhez illő illatot. Van, aki a szenvedélyesebb pipacsillat, a Papavero mellett döntött; van, akinek a tavaszi cseresznyevirág vagy éppen „A rét királynői” illat lopózott a szívébe. Bevallom, nekem ez utóbbi most a nagy kedvencem. Van, akinek a letisztult, virágos, tiszta illatú Primavera illat lett a nyerő, és még sorolhatnám.

Idén nyáron először meghirdettem egy illatkóstolót, ahol a készleten lévő illatokat díjmentesen ki lehetett próbálni, így keztem segíteni a választásban. Aki beleszeretett egy egy illatba, az esemény napján 20 százalékos kedvezményt tudta megvásárolni. A pozitív visszajelzéseknek köszönhetően ősszel ismét lesz L'erbolario-illatkóstoló!

Ha kíváncsi a mesés illatokra, élményre, akkor jöjjön el a Biotitok Gyógytérbe, és válogasson kedvére! (x)

Livia, az ön gyógy-növényszakértője

Biotitok Gyógytér

Balatonfüred,

Kossuth utca 19.

Nyitva tartás: hétfő–péntek:

9–17, szombat: 9–12

Tel.: (20)595-3062

Nyílt nap a rendőrökkel

A balatonfüredi rendőrök nyílt napot tartottak a helyi rendészeti középiskolások számára. Június 28-án délelőtt a Szent Benedek Általános Iskola, Középsiskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium Balatonfüredi Tagintézményének diákjait látták vendégül.

Bognár Éva rendőr főhadnagy, hivatalvezető köszöntötte a megjelenteket, majd a jelenleg Magyarországon folyó rendészeti képzésekről és a határőrség szolgálati ágról tájékoztatta a fiatalokat, vala-

mint felvilágosítást adott a jelentkezés feltételeiről.

Ezt követően Ferenz Gábor rendőr főtörzsszázalós a rendőrök mindennapi munkájáról tartott előadást a diákoknak, a nyílt nap a rendőrségen rendszeresített fegyverek bemutatásával folytatódott az udvaron, majd közösen megnézték egy, a rendőri pályát bemutató kisfilmet.

A rendezvény zárásaként Regdon László rendőr ezredes, a Balatonfüredi Rendőrkapitányság vezetője adott drogprevenció tájékoztatót az in-

tézmény hallgatóinak. A büntetőjogi következmények mellett a kapitányságvezető kitért többek közt a kábító-

szer-fogyasztáshoz vezető okokra és a kábítószer-fogyasztás negatív életvitai hatásaira is. **BFN**

Kórusmuzsika a cseppkövek világában

Június 1-jén izgatottan indultunk Aggtelekre, a XIII. Baradla-fesztiválra. A hosszú út során megálltunk Salgótarjánban, ahol egyórás sétát tettünk a föld alatti bányaműzeumban. Idegenvezetőnk sok érdekes dolgot mesélt, bemutatta a bányászok nehéz munkáját. Miután megérkeztünk a szállásunkra, mindenki birtokba vette a szobáját, és már készültünk is az első hangversenyünkre. A megnyitóra a Baradla-barlang bejárata előtt került sor. A négy kórus bemutatkozása után közös éneklés várt ránk. Vacsora után még egy kicsit énekeltek, majd fáradtan zuhantunk az ágyba. A csendet halk éneklés törte meg. A szervező Forrás kamarakórus gyertyafényes szerezéssel kedveskedett nekünk, ami közös dalolással zárult.

Reggel mindenki izgatottan ébredt, hiszen délelőtt bar-

langtúra várt ránk. Az Aggteleki-karszt belső barlangjai gyönyörűek, a cseppkövek csodálatosak voltak. A hangversenyteremben kipróbáltuk a terem akusztikáját, rögtönzött énekünket tapssal hálaülést kaptunk a turisták. Felmásztunk a barlang bejárata fölötti sziklára, majd ebéd után egy kis szieszta következett. Kora délután mindenki a hangver-

senyre készülődött. Előkerültek a vastag fehér pulóverek, vastag zoknik, takarók is, hiszen a barlangban 10 fok az állandó hőmérséklet. A közös művek próbája után mindenki elindult a Baradla-barlang hangversenytermébe, ahova csaknem 1000 ember fér be, és az akusztikája csodálatos. A koncert nagyon jól sikerült, amit közös énekléssel zártunk.

Kicsit átfagyva, de sok él-ménnyel és mosollyal az arcunkon értünk vissza a szállásunkra. Vacsora után mindenki beköltözött a tanári szobába, dalolástól, jókedvtől volt hangos szállásunk. A harmadik nap is tartogatott meglepetést. A zubogyi református templomban adtunk koncertet, amit vendéglátással háláltak meg a gyülekezet tagjai. Hazafelé megálltunk Gödöllőn, idegenvezetőnk segítségével beleszórtunk Sisi királyné korába.

A kórus nevében köszönöm Margit néni, Rita néni és Zsuzsa néni, akik ezt a felejthetetlen három napot. Rengeg élménnyel gazdagodtam, gazdagodtam, amit sosem fogunk elfelejteni.

A kórus nevében:

Sigmond Sára
Balatonfüredi Eötvös
Loránd Általános Iskola

Mesefigurák az Óvárosi Óvoda falán

Balatoni tavas és bakonyi erdős meserészlet került az Óvárosi Óvoda lépcsőházának falára. A jószolgálati tevékenységeket felvállaló Rotary Club Balatonfüred–Veszprém és Mannheim Viktória önkéntesei július 7-én festették fel a képeket, amiket a gyerekek a következő hét első reggelén fedeztek fel.

Az egész világot behálózó Rotary szervezet 1925 óta teljesít szolgálatot Magyarországon. Napjainkban ezerháromszáznál is több magyar rotarysta dolgozik azon, hogy segítsen, támogasson rászorulókat, tehetségeket, egészségügyi és gyermekintézményeket, s tegyen a környezetért, ezáltal jobbítva a világot. A Rotary a világ legnagyobb civil szervezete: kétszáz országban 1,2 millió tagja van, tanácskozási joggal rendelkezik az ENSZ-ben, és olyan világprogramokat vitt győzelemre, mint például a gyermekbénulás elleni küzdelem.

A Nemzetközi Rotary Club részeként egy évvel ezelőtt alakult meg a férfi- és nőtagokat egyaránt maga mögött

tudó Rotary Club Balatonfüred–Veszprém. Azóta többek között az Ecsetre fel a Gyermekéért önkéntesei és Mannheim Viktória segítségével a veszprémi Bárczi Gusztáv Általános és Speciális Szakiskola fehér falait keltették életre, vidám mesefigurák felfestésével. A sor most a balatonfüredi Óvárosi Óvodán volt.

– Minden festési projektünk mögött többhetes szer-

vezői, logisztikai munka áll – mondta Mannheim Viktória. – Hetedik éve festek, az önkénteseink újabb önkénteseket hoznak magukkal, most már közel kétszáz vállalkozó kedvű társam van országsszerte. Csodálatos dolog ezt a csapatot építeni és fenntartani.

Mannheim Viktória családi érintettsége okán kezdett el egészségügyi intézményeket festeni. – A kisebbik fiam lyukas szívpatvarral született,

így rengeteg időt töltöttünk gyermekkardiológiai szakrendelőben. A festés célállomásai eleinte gyerekórák és rendelők voltak, ezeket iskolák és óvodák követték, s ma már sok fogyatékkal élő vagy árva gyermeket ellátó intézményektől is érkezik felkérés.

Viktória szívét a gyermekek mosolya mozgatja. A munkája teljes mértékben ajándék a kicsiknek. – Ha az ember egyszer elkezd teljes szívből adni, akkor azt soha többé nem tudja abbahagyni, és minél többet szeretne adni.

Az eredetileg mérnök–közgazdász anyuka egyetemi docensként dolgozott a felsőoktatásban, s augusztusban tudományos kutatóként tér vissza a szakterületére. Sosem tanult festeni, gépészmérnök–hallgatóként fogaskerekeket rajzolt az egyetemen. Ma már egyre kiforrottabb technikákat alkalmaz a falakon gyakorolva majdnem minden hétfvégén.

– Balatonfüreden közös munkát végeztünk: én hoztam magammal az alapanyagokat, a festékeket, a Rotary Club Balatonfüred–Veszprém pedig

a szállást, az ellátást és az útiköltséget finanszírozta, hogy eljussak ide Miskolcra.

Az óvoda lépcsőházának egyik oldalára – a Balatont megidézve – egy tavas jelenet került, vidáman hancúrozó kacsákkal, békákkal és csigákkal. A másik oldalt pedig a Bakonyra való tekintettel egy erdő díszíti, madarakkal, őzszel és gombával. A rotarysták Balatonfüredről is várják azokat az önkénteseket, akik a jószolgálati programok sikerrel vitelében szívesen részt vállalnának. **Mórocz Anikó**

Jóga a Tagore sétányon

Volt, aki épp arra kerékpározott, mások sétára indultak a szív-kórházból, s végül egy napsütéses szabadtéri jógaórán kötődtek ki, egyesek pedig célirányosan érkeztek vasárnap a Tagore sétányra a jóganap alkalmából tartott jógaünnepre.

Június 21-én világszerte a nemzetközi jóganapot ünneplik, hogy felhívják az emberek figyelmét a tudatosan egészséges életmódra és az egészségre való odafigyelésre. Ennek kapcsán tavaly tradicionális ruhákban előadott, drámai tánc-koreográfiákkal tűzdelt nagyszabású indiai bemutatót láthatott a füredi közönség az Anna Grand Hotel disztermében.

A fesztivál szimbóluma idén is India és Magyarország két legfontosabb folyója: a szent Gangesz és a történelmi jelentőségű Duna, amik a kulturális sokszínűséget, a hagyományos értékeket képviselik. A 3. Gangesz–Duna: Indiai Kulturális Fesztiválhoz és a 4. nemzetközi jóganaphoz 21 magyar város, köztük Balatonfüred is csatlakozott.

Az indiai nagykövetség ez évben is kitett magáért: 24-én, vasárnap délután Rabindranáth Tagore szobránál színes jóga-szönyegek kerültek elő, a hangszórókból pedig tradicionális indiai zene csalogatta a Nobel-díjas költőről elnevezett sétány járókelőit. A város nevében Hány Lenke alpolgármester köszöntötte az indiai nagykövetség küldöttségét, majd a nagykövetség Buda-

pestre delegált jogászakértője, Ankita Sood mutatta be a Common Yoga Protocolt, vagyis az ősi jóga gyakorlatot.

Közel harmincan csatlakoztak a csaknem egyórás jóga-foglalkozáshoz. A legfiatalabb az a három és fél éves füredi kislány volt, aki két éves kora óta rendszeresen jógázik az édesanyjával. Nem csoda, hogy a jógaünnep egész felnőttprogramját végigcsinálta. Mivel a sétánnyal párhuzamosan fut a kerékpárút, így az ott elhaladó biciklisek közül is csatlakoztak az indiai jógaórához. Aki pedig szokásos délutáni sétára indult a szív-kórházból, az is beállhatott a gyakorlók közé. Az indiai nagykövetség ajándékként minden résztvevő polót és jóga-szönyeget vihett haza. **M. A.**

Svájci győzelem a Kékszalagon

Minden eddiginél több, 682 hajó nevezett az idei versenyre. A vitorlások Balatonkenese, Siófok és Keszthely érintésével több mint 150 kilométert megtéve érkeztek vissza Balatonfüredre. Nagy melegben és kicsi szélben zajlott a verseny, így a katamaránok sem tudták még megközelíteni sem a verseny rekordját.

A Safram a verseny kétharmadában az élen haladt, magabiztosan vezetve az öt követő, Litkey Farkas irányította PreVital előtt. A két vezető hajó nagyon elhúzott a mezőnytől. A 2015-ben már nyertes Safram hajót is megújították erre a versenyre. A 35 lábás Ventiló M1-es katamarán a múlt évben szelesebb lett, új, nagyobb vitorlákat kapott, és a jobb siklás érdekében megváltoztatták a hajó tömegelosztását – írja a Kékszalag Magazin. A Safram kormányosa Rodolphe Gautier, a legénység tagjai: Christophe Peclard, Fabien Froesch, Fabian Raclouz KF, Nils Palmieri, Antoine Lauriot Prerost.

Litkey Farkas, a Kékszalag történetének legsikeresebb

kormányosa az utóbbi két évben is mostani hajójával nyert a versenyen. Az akkor még Festipay nevű hajó, egy Decision 35 típusú katamarán az Artemis America's Cup csapatának tulajdonosáé volt, 2015-ben került Litkey tulajdonába. A most PreVital néven versenyző hajó nem a leggyorsabb és nem is a legnagyobb katamarán a Balatonon, de mégis a legsikeresebb hajó – írja a szaklap. A Litkey Farkas kormányozta PreVital legénysége: Bartos Zoltán, Lovas Zsolt, Lepp Gyula, Tóth Róbert, Oroszlán Gábor.

A Kékszalag időrekordját 2012-ben megdöntő és a jelenlegi 7 óra 13 perces időrekordot 2014-ben felállító, Paulovits Dénes műhelyében készült magyar tervezésű, kétárbócos Fifty-Fifty a múlt évben több fejlesztést hajtott végre. Saját fejlesztésű új nagyvitorlával és orrvitorlával vágott neki Józsa Mártonnal és legénységével az idei Kékszalagnak. Az Opel Fifty-Fifty 2012 óta tengeri versenyeken is indul.

Kiválóan vitorláztak a Balatonfüredi Yacht Club csapatai is, az abszolút eredmények szerint negyedikként ért célba

a The Red katamaránnal Rauschenberger Miklós és csapata, 7. lett az IRF hajóval Váradi Szabó János, 8. a Black Jackkel Roland Gabler és az egytestű Libera, a Principessa 11. lett Oroszlán Péterrel a kormányánál.

A jubileumi versenyen számos kategóriában osztanak ki díjakat. Az abszolút értékelésben az első helyen végző csapat elnyeri a Herendi Porcelánmanufaktúrában készített kupát, és minden hajóosztály helyezetteit is díjazták.

Az 1940-ben és 1942-ben rendezett Kékszalagon a győztes hajó kormányosáról, Gordon Evelynről elnevezett különdíjban részesült az abszolút értékelésben legeredményesebb női kormányos, Nagy E. Réka a Geronimo nevű hajóval.

Holczhauser András, a Magyar Vitorlás Szövetség főtitkára úgy fogalmazott: reméli, a Kékszalag hozzájárul ahhoz, hogy a vitorlázás tömegsporttá váljon Magyarországon. Azt is fontosnak tartja a szövetség, hogy a Balaton és a többi magyarországi tó bel- és nemzetközi szempontból is még meghatározóbb turisztikai és vitorlásturisztikai célpont legyen. **MT**

Kapustábor Arácson a szakma legjobbjainak részvételével

Tehetséges, sportoló fiatalok felkarolásáért is dolgozik a Fülöp Márton Alapítvány. A hosszan tartó betegség után, 2015-ben elhunyt volt válogatott labdarúgó emlékére a civil szervezet és a Balatonfüredi Utánpótlás Sport Club harmadik alkalommal szervezett júniusban tábort Balatonarácson.

A 33 évesen elhunyt, válogatott hálóőr, Fülöp Márton édesapja, *Fülöp Ferenc*, egykori élvonalbeli labdarúgó elmondása szerint az alapítvány három fő célt szolgál.

– Marci elképzelései szerint szeretnénk segíteni a tehetséges kapusok tanulását, sportolását. 2018-ban immár harmadik alkalommal rendezük meg táborunkat, amelyben 24, az ország összes megyéjéből, Budapestről, sőt a határon túlról is érkező ifjú labdarúgó mutathatja meg tehetségét – mondta Fülöp Ferenc.

Az alapítvány daganatos betegségben szenvedők támo-

gátásával is foglalkozik. A szervezet fontos tevékenységi területe az oktatás, ami általános és középiskolák segítségével, táborok szervezésében, tanulmányi versenyek rendezésében, oktatási segédeszközök beszerzésében nyilvánul meg. A Fülöp Márton Alapít-

ványnak kuratóriumi tagja Fülöp Ferenc mellett *dr. Horváth Gábor*, a Hivatásos Labdarúgók Szervezete (HLSZ) elnöke, valamint *Király Gábor* és *Juhász Roland* válogatott labdarúgók.

A Fülöp Márton Alapítvány a Magyar Labdarúgó Szövet-

séggel (MLSZ) és a Balatonfüredi Utánpótlás Sport Clubbal (BUSC) együttműködésben szervezte június 25–29. között a kapustábort 15–16 éves labdarúgók számára az arácsi sporttelepen.

– Megtiszteltetés számunkra, hogy a Fülöp család felk-

résére évről évre részt vehetünk a tábor előkészületeiben és lebonyolításában. A labdarúgó szakszövetség megyei igazgatóságai jelölték ki azokat a fiatalokat, akiket vendégül látunk közel egy hétig a városban. A térítésmentes, bentlakásos táborban olyan

neves kapusedzők foglalkoznak a fiatalokkal, mint *Kakas László*, *Kövesfalvi István*, *Házi László* vagy *Pálinkás András*. A felkészítők vezetője a füredi utánpótlás-nevelésben is szerepet vállaló *Gujdár Sándor*. Az idei turnus vendége volt *Gulácsi Péter*, aki a német első osztályú Lipcse labdarúgója, valamint a válogatott hálóőr. A szakmai munka mellett fényesnek tartjuk azt is, hogy az ország különböző pontjairól érkező tizenévesek megismerkedhessenek Balatonfüreddel is. A sportfoglalkozások mellett számos szabadidős programot is szervezünk az Arácson tábortáborozó kapusnövendékeknek – tájékoztatta lapunkat *Makó István*, a BUSC elnöke.

Az ötnapos eseményre meghívást kapott a balatonfüredi utánpótlás-nevelő klub tehetséges játékosa, *Buda Patrik* is, aki társaival együtt a rendezvény zárónapján meghallgathatta a nemzeti válogatottban 108-szor pályára lépő, a mai napig aktív *Király Gábor* előadását is. (m)

Balaton Sportprogram

Szabadidő és Konferencia Központ
8230 Balatonfüred, Horváth Mihály u. Tel.: +36-87-480-196. Fax: +36-87-482-193
e-mail: balatonkonferencia@t-online.hu
honlap: http://www.balatonkozpont.hu/

Augusztus 4.

Miss Balaton döntője

Augusztus 10., 21.00

A Beatles-legenda – The BlackBirds

Vendég: Szűcs Gabi

Jegyár: 5500 Ft/fő. VIP-jegy: 11 000 Ft/fő

Augusztus 11., 20.30

L'art Pour L'art Társulat – Halványlila Gőz

Jegyár: 3900 Ft/fő

Augusztus 12., 20.30

Dolhai Attila–Janza Kata–Vágó Bernadett–Szabó

P. Szilveszter zenekaros nagykoncertje

Jegyár: 3900 Ft/fő

Augusztus 13–17.

Cell Cup

Augusztus 19., 8.00–20.00

Balaton Fitness – egész napos táncos

fitneszrendezvény

Augusztus 21–30.

Pingpong-tábor

Augusztus 24., 18.00

BKSE–Dabas kézilabda-edzőmérkőzés

A MŰSORVÁLTOZTATÁS JOGÁT FENNTARTJUK!

Biztonságban útközben

A Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság a Magyar Államvasutak Zrt. és az Északnyugat-magyarországi Közlekedési Központ helyi szerveivel összefogva 2015 nyarán elindította a Biztonságban útközben prevenciós tájékoztató tevékenységét.

A projekt keretében a füredi rendőrkapitányság munkatársai az együttműködéssel közösen július 17-én a helyi vasútállomáson és az autóbussz-pályaudvaron szóban és prevenciós kiadványok átadásával tájékoztatták az utasokat a személy- és vagyonbiztonságukat érintő veszélyekről, valamint ezek elkerülésének lehetőségeiről. A szervezők gondoltak a gyermek utasokra is, akik egy közlekedésbiztonsági teszt kitöltéséért fényviszszaverős karkötőt és kulcstartót kaptak ajándékba. BFN

2018

KISFALUDY, SZÍNHÁZ ESTÉK

Balatonfüred

HERNÁDI PONT

Hernádi Judit zenés estje
egy zongorával

**2018. augusztus 9.
csütörtök, 20.00 óra**

**Anna Grand Hotel
Díszt terem**

Szereplő: Hernádi Judit
Zongorán közreműködik: Nagy Gergő
Díszlet-jelméz: Kálmán Eszter
Plakát: Csáfordi László
Rendező munkatársa: Kis-Kádi Judit
Videó: Fanatics Film
Rendező: Pelsőczy Réka
Producer: Orlai Tibor
Egy részben 1 óra 40 perc

Jegyár: 3000 Ft/fő, Nyugdíjas/Diák: 2000 Ft/fő.

Jegyek válthatók: www.kisfaludyszinhaz.hu és www.jegy.hu oldalakon, valamint a Tourinform irodában és előadás előtt a helyszínen.

Információ:
www.kisfaludyszinhaz.hu, +36 (30) 305-1606,
www.kultura.balatonfured.hu, +36 (87) 950-876,
info@furedkult.hu.

Lakótelepi nap és szomszédünnep

Balatonfüred,
2018. szeptember 15.,
sombbat
10–19 óráig

ZORÁN
unplugged

2018. augusztus 16. 20.00 óra,
Balatonfüred, Gyógy tér

Jegyár: VIP szektor: 6500 Ft, I. szektor: 6000 Ft,
II. szektor: 5800 Ft, III. szektor: 4800 Ft, IV. szektor: 3500 Ft.

Jegyek a Vaszary Galériában, a Tourinform irodában
és előadás előtt a helyszínen válthatók.

Információ: www.kisfaludyszinhaz.hu, +36 (30) 305-1606,
+36 (87) 950-876, www.kultura.balatonfured.hu, www.jegy.hu
Eszetén a koncert kezdési időpontja egy órát csúszhat.
A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk.

otpbank PRIVATE BANKING

Utas és Napvilág | 2018
Varga Patricia Minerva
kiállítása

a Kisfaludy Galériában
(Balatonfüred, Kisfaludy u. 1.)

Megnyitó: 2018. július 26. csütörtök, 17.00 óra

A kiállítást megnyitja:
Szemadám György
festőművész, író

A kiállítás látogatható 2018. július 26-tól augusztus 18-ig a
Galéria nyitvatartási idejében
(Kedd – szombat: 12.00 – 18.00)

Információ:
www.kultura.balatonfured.hu, info@furedkult.hu,
+36 (87) 950-876

Kisfaludy Galéria

Bálint Ágnes
Mazsola és Tádé
zenés bábjáték
Előadja a Budapesti Ametist Bábszínház

BALATONFÜRED
Anna Grand Hotel Díszterem
2018. augusztus 9. csütörtök
10:00 óra

Jegyár: 1800 Ft/6
Jegy váltható: www.kisfaludyszinhaz.hu és www.jegy.hu oldalakon, valamint a Vaszary Galériában,
a Tourinform irodában és előadás előtt a helyszínen. A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!
Információ: www.kisfaludyszinhaz.hu, +36 (30) 305-1606, www.jegy.hu, www.kultura.balatonfured.hu,
+36 (87) 950-876, info@furedkult.hu.

nka Kisfaludy Színház Balatonfűrés Tourinform Balatonfűrés

Vino Terazza
8230 Balatonfüred Germering u. 7.

ASZTALFOGLALÁS:
30-715-4379
www.vinoterazza.hu

**KORLÁTLAN GRILL ÉTEL
FOGYASZTÁS
2 500 FT/FŐ**

EGÉSZ ÉVBEN VÁLLALUNK RENDEZVÉNYEKET.
ESKÜVŐ, SZÜLETÉSNAP, NÉVNAP, LÁNYBÚCSÚ, LEGÉNYBÚCSÚ